

**Uchwała Nr IX/125/2007
Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej**

z dnia 23 kwietnia 2007 roku

**w sprawie zaopiniowania projektu Planu Ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd” i
Parku Krajobrazowego „Stawki”**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 19 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r nr 92, poz. 880 z późniejszymi zmianami)

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała**

§ 1

Zaopiniować pozytywnie projekt Planu Ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd” i Parku Krajobrazowego „Stawki”, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej Uchwały

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Agnieszka Pasternak

Projekt Rozporządzenia Wojewody Śląskiego i tekst Planu Ochrony Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd” i „Stawki”

**ROZPORZĄDZENIE NR...../2006
WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
z dnia.....2006 r.**

w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd”
i Parku Krajobrazowego „Stawki”.

Na podstawie art.19 ust.6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U Nr 92, z 2004 r. poz. 880 z późniejszymi zmianami), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się plan ochrony dla Parku Krajobrazowego „Orlich Gniazd” i Parku Krajobrazowego „Stawki” zwanych dalej „Parkami”.

Rozdział 1

**Cele ochrony przyrody oraz przyrodnicze, społeczne i gospodarcze uwarunkowania
ich realizacji**

§ 2.1. Cele ochrony walorów przyrody ożywionej na terenie Parków stanowią:

- 1) zachowanie pełnej różnorodności florystycznej i faunistycznej w odniesieniu do wszystkich grup systematycznych;
- 2) stwarzanie korzystnych warunków do prawidłowego funkcjonowania systemów przyrodniczych, ich trwałości i zdolności odtwarzania, ochrona struktury przestrzennej Parków z różnorodnymi fitocenozy, zbiorowiskami roślinnymi buczyn oraz pozostałymi zbiorowiskami z charakterystycznymi dla nich gatunkami rzadkiej, zagrożonej i chronionej flory i fauny;
- 3) zachowanie trwałości ekosystemów leśnych i odtwarzanie różnorodności biocenoz leśnych zgodnie z uwarunkowaniami siedliskowymi;
- 4) ochrona ekosystemów wodnych, obszarów podmokłych, w tym łąk zalewowych;
- 5) zachowanie bogactwa gatunkowego i różnorodności fauny Parków oraz ochronę biotopów warunkujących ich występowanie;
- 6) przywracanie obszarom negatywnie przekształconym ich potencjalnych walorów przyrodniczych;
- 7) prowadzenie działań edukacyjnych na rzecz ochrony przyrody ożywionej Parków.

2.Cele ochrony walorów przyrody nieożywionej na terenie Parków stanowią:

- 1) zachowanie charakterystycznych elementów przyrody nieożywionej Parków - rzeźby: jaskiń, ostańców skalnych, dolin rzecznych, źródeł, form polodowcowych i innych elementów rzeźby decydujących o zróżnicowaniu siedliskowym i bioróżnorodności Parku – stanowiących świadectwo przeszłości geologicznej regionu, w tym także zjawisk i obiektów o pochodzeniu antropogenicznym;
- 2) ochrona źródeł, źródeł, wywierzysk, wód płynących i otwartych;
- 3) ochrona Głównych Zbiorników Wód Podziemnych – wody pitnej;
- 4) ograniczanie antropogenicznych przekształceń powierzchni ziemi;
- 5) przywracanie obiektom negatywnie przekształconym ich potencjalnych walorów przyrodniczych;
- 6) prowadzenie działań edukacyjnych na rzecz ochrony przyrody nieożywionej Parków.

3. Cele ochrony walorów krajobrazowo-kulturowych stanowią:

- 1) ochrona najcenniejszych fragmentów charakterystycznego krajobrazu Wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej z ostańcami skalnymi i jaskiniami;
- 2) ochrona i kształtowanie cennego krajobrazu leśno-łąkowo-polnego, zachowanie walorów krajobrazowych strefy ekotonowej lasu;
- 3) zachowanie historycznie ukształtowanych układów przyrodniczo-kulturowych, w tym elementów decydujących o walorach krajobrazowych;

- 4) przywracanie obszarom o krajobrazie negatywnie przekształconym ich potencjalnych walorów krajobrazowych;
- 5) ochrona charakterystycznych cech przestrzennych środowiska kulturowego Parków;
- 6) zachowanie i ochrona zabytków kultury materialnej: warowni, dworów, kościołów, starych cmentarzy przykościelnych, młynów, kapliczek przydrożnych, stanowisk archeologicznych, itp.;
- 7) zachowanie charakterystycznych cech tradycyjnej architektury wiejskiej: budownictwa drewnianego, z kamienia wapiennego i budownictwa charakterystycznego dla obszaru tej części Wyżyny;
- 8) zachowanie harmonijnych układów architektonicznych wsi i miast;
- 9) prowadzenie działań edukacyjnych na rzecz ochrony krajobrazu Parków.

§ 3. Społeczne i gospodarcze uwarunkowania realizacji celów ochrony obejmują:

1. Ponowne uruchomienie lokalnych źródeł utrzymania mieszkańców w oparciu o gospodarcze wykorzystanie naturalnych zasobów środowiska przyrodniczego obszaru Parków;

2. Prowadzenie działalności społeczno-gospodarczej zgodnej z regionalną tradycją oraz gwarantującej utrzymanie wysokich wartości środowiska przyrodniczego i kulturowego Parków przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego standardu życia mieszkańców Parków i podnoszenia poziomu cywilizacyjnego takich jak:

- 1) turystyka krajoznawcza i kwalifikowana, rekreacja oraz agroturystyka;
- 2) rolnictwo ekstensywne, zrównoważone i ekologiczne;
- 3) leśnictwo ukierunkowane na naturalizację lasów w warunkach ich gospodarczej eksploatacji;
- 4) nieuciążliwe dla środowiska przetwórstwo lokalnych zasobów.

3. Rozwijanie aktywności mieszkańców w dziedzinach związanych z obsługą funkcji Parków (usługi związane z obsługą ruchu turystycznego, agroturystyka, kultura, nauka, dydaktyka, krajoznawstwo, techniczna infrastruktura ochrony środowiska).

4. Kształtowanie polityki przestrzennej oraz zasad, kierunków i form działania podejmowanych na terenie Parku w sposób umożliwiający zachowanie, popularyzację, upowszechnianie wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych w warunkach zrównoważonego rozwoju.

5. Kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody jako dziedzictwa i bogactwa narodowego w procesie edukacji ekologicznej prowadzonej dla całej społeczności Parków oraz osób je odwiedzających.

Rozdział 2

Identyfikacja oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków

§ 4. Do podstawowych istniejących i potencjalnych zagrożeń środowiska przyrodniczego występujących na terenie Parków zalicza się:

1. Dewastację przestrzeni i krajobrazu przez negatywną działalność prowadzoną w zakresie budownictwa mieszkaniowego i rekreacyjnego polegającą na:

- 1) realizacji zabudowy rekreacyjnej jako zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej;
- 2) lokalizacji inwestycji mieszkaniowych i rekreacyjnych w obszarach o najwyższych walorach widokowych lub w innych miejscach, charakteryzujących się np. nagromadzeniem wartościowych form przyrodniczych – ostańców skalnych, jaskiń, muraw kserotermicznych itp.;
- 3) braku jednoznacznego określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszarów dopuszczonych lub wykluczonych z zabudowy zagrodowej i rekreacyjnej;
- 4) złej formie architektonicznej zabudowy, stanowiącej zagrożenie ze względu na:
 - a) brak powszechnie obowiązujących jednoznacznych standardów zabudowy regulujących jej formy architektoniczne,
 - b) bałagan architektoniczny zabudowy istniejącej oraz dość duża dowolność w realizacji nowej zabudowy wynikające z przyczyn podanych w ppkt. a).

2. Dewastację środowiska przyrodniczego w tym krajobrazu przez negatywną działalność prowadzoną w zakresie gospodarczego wykorzystania obszaru Parków polegającą na:

- 1) realizacji inwestycji gospodarczych w miejscach do tego nieprzewidzianych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz o charakterze wykluczającym jej lokalizację takich jak:
 - a) złomowiska, składy zużytych opon itp.,
 - b) wydobywanie piasku i żwiru w miejscach najatrakcyjniejszych przyrodniczo i krajobrazowo,

- c) obiekty obsługi ruchu turystycznego, powodujące zagrożenie dla środowiska przyrodniczego, kulturowego lub krajobrazu Parków,
 - d) linie przesyłowe wysokiego napięcia, maszty telefonii komórkowej itp.,
 - e) umieszczanie tablic reklamowych w miejscach lub w sposób kolidujący z charakterem obszaru.
- 2) niedostosowaniu gospodarki komunalnej do charakterystycznych cech obszaru Parków szczególnie w zakresie:
- a) doinwestowania terenu w infrastrukturę techniczną zabezpieczającą środowisko przed niekorzystnym wpływem działalności człowieka,
 - b) uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej,
 - c) organizacji gospodarki odpadami z gospodarstw domowych w tym braku kontroli w zakresie gromadzenia i utylizacji odpadów przez te gospodarstwa.
3. Dewastację środowiska przyrodniczego, przestrzeni i krajobrazu przez negatywną działalność związaną z ruchem pojazdów mechanicznych w:
- 1) ruchu tranzytowym w sąsiedztwie dróg krajowych i wojewódzkich;
 - 2) ruchu sobotnio – niedzielnym, w tym parkowanie pojazdów w lasach;
 - 3) lokalnym związanym z dojazdami do posesji.
4. Dewastację środowiska przyrodniczego w tym krajobrazu przez negatywną działalność prowadzoną w zakresie gospodarki rolnej polegającą na:
- 1) dużej powierzchni odłogów i ugorów;
 - 2) wynikającej z zaprzestania uprawy sukcesji naturalnej zagrażającej cennym ekosystemom półnaturalnym;
 - 3) niszczeniu zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.
5. Dewastację środowiska przyrodniczego w tym krajobrazu przez negatywną działalność prowadzoną w zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej polegającą na:
- 1) wycince fragmentów lasu o cechach naturalnych – szczególnie fragmentów buczyn rosnących w rejonie nagromadzenia ostańców skalnych;
 - 2) zalesianiu w miejscach otwarcie widokowych nieużytków nieprzeznaczonych na ten cel w opracowaniu granicy rolno – leśnej;
 - 3) występowaniu monokultur oraz zadrzewień pasowych wprowadzających dysharmonię krajobrazową, niejednokrotnie przesłaniających wartościowe obiekty;
 - 4) niszczeniu drzew w ramach tzw. prac pielęgnacyjnych przy liniach wysokiego napięcia, drogach i innych liniowych elementach infrastrukturalnych;
6. Dewastację środowiska przyrodniczego w tym krajobrazu przez negatywną działalność prowadzoną w zakresie turystyki i rekreacji polegającą na:
- 1) wzmożonej penetracji turystycznej terenu w zakresie wypoczynku weekendowego;
 - 2) uprawianiu sportów motorowych (samochody terenowe, motocykle motokrosowe, pojazdy ATV) w obszarach do tego nieprzeznaczonych;
 - 3) uprawianiu sportów ekstremalnych oraz niekontrolowanej penetracji jaskiń.
7. Dewastację środowiska przyrodniczego w tym krajobrazu przez negatywną działalność wynikającą z poziomu wiedzy o Parkach ich mieszkańców polegającą na:
- 1) niszczeniu potencjalnego źródła utrzymania – środowiska przyrodniczego, walorów krajobrazowych, kulturowych itp.;
 - 2) wyrzucaniu do lasu śmieci z gospodarstw domowych oraz zakładów przemysłowych i usługowych;
 - 3) niszczeniu zadrzewień;
 - 4) wydawaniu pozwoleń na lokalizację inwestycji mających negatywny wpływ na środowisko Parku.
- § 5. Identyfikacja głównych zagrożeń zewnętrznych Parków:**
1. Zagrożenia wymienione w §4 ust.1 pkt.1,2,4; ust.2 pkt.1.b,c,d; ust.3 pkt.1,2; ust.6 pkt.1,2,3; stanowią również zagrożenie zewnętrzne Parków.
- § 6. Pełen wykaz zidentyfikowanych zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych Parków oraz sposoby ich eliminacji lub ograniczenia zawiera Załącznik nr 1, Tabela nr 1.**

Rozdział 3

Obszary realizacji działań ochronnych, zakres prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu

§ 7. 1 W oparciu o analizę walorów środowiska przyrodniczego, walorów krajobrazowych i kulturowych, skonfrontowanych z istniejącymi tendencjami w zakresie zagospodarowania przestrzennego oraz użytkowania terenu wyznacza się obszary realizacji działań ochronnych.

2. Obszary realizacji działań ochronnych oznacza się numerami od 1 do 6. Kolejne numery obszarów stanowią formę ich wartościowania pod względem zachowania stopnia ich naturalności i znaczenia dla realizacji celów, dla których utworzone zostały Parki, poszczególne obszary swym zasięgiem obejmują:

- 1) Obszar nr 1 – Obszar krajobrazu quasinaturalnego – w jego skład wchodzi tereny o bardzo dużej spontaniczności procesów przyrodniczych oraz występowania gatunków. Obszar podlegający niewielkiej antropopresji;
- 2) Obszar nr 2 – Obszar krajobrazu półnaturalnego – w jego skład wchodzi tereny o znacznej spontaniczności procesów przyrodniczych oraz występowania gatunków. Obszar podlegający częściowej antropopresji;
- 3) Obszar nr 3 – Obszar krajobrazu zharmonizowanego – w jego skład wchodzi tereny przez długi okres czasu kształtowane przez człowieka, w których zachodzą wzmożone procesy sukcesji wtórnej;
- 4) Obszar nr 4 – Obszar krajobrazu kulturowego-nieharmonijnego – w jego skład wchodzi tereny przekształcone w wyniku działalności człowieka, które charakteryzują się występowaniem agrocenoz oraz luźną zabudową mieszkaniową;
- 5) Obszar nr 5 – Obszar krajobrazu zurbanizowanego – w jego skład wchodzi tereny o dużym odsetku gatunków obcych i synantropijnych, a w krajobrazie dominują obszary zwartej zabudowy mieszkaniowej i przemysłowej;
- 6) Obszar nr 6 – Obszar krajobrazu zdegradowanego – w jego skład wchodzi tereny silnie przekształcone w wyniku ingerencji człowieka, wymagające działań naprawczych.

3. Ze względów funkcjonalnych Obszary 2 i 4 dzieli się na dwa podobszary:

- 1) 2A – Obszary o wysokich walorach przyrodniczych;
- 2) 2B – Obszary atrakcyjne turystycznie – rejon nagromadzenia walorów przyrodniczych i krajobrazowych charakterystycznych dla obszaru Parku;
- 3) 4A – Obszary o pośrednich wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, rejon poszukiwania rozwiązań w zakresie harmonizowania rozwoju obszaru;
- 4) 4B – Obszary wzmacniania wartości kulturowych.

§ 8.1. Charakterystykę, cele utworzenia, wskazania dla działań ochronnych w poszczególnych Obszarach i Podobszarach oraz zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu zawiera Załącznik nr 1, Tabela nr 2.

2. Zasięg terytorialny poszczególnych obszarów realizacji działań ochronnych przedstawia część graficzna planu ochrony stanowiąca Złącznik nr 2.

Rozdział 4

Udostępnianie obszarów dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i innych form gospodarowania oraz określenie sposobów korzystania z tych obszarów

§ 9.1 Cały teren Parków udostępnia się dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych i rekreacyjnych.

2. Udostępnienie do innych form gospodarowania niż wymienione w ust.1 ograniczone jest do wybranych obszarów działań ochronnych i stref funkcjonalnych.

§ 10. Wprowadza się następujące ogólne zasady udostępnienia Parków dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych i rekreacyjnych:

1. Turystyczne, rekreacyjne i edukacyjne udostępnianie obszaru Parków musi być podporządkowane realizacji celów, dla których je utworzono, ochronie wartości przyrodniczych i kulturowych.

2. Na całym obszarze Parków rodzaj, formy i wielkość zagospodarowania turystycznego, rekreacyjnego i edukacyjnego muszą być dostosowane do rodzaju i stopnia odporności na degradację elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego – szczegóły w Załączniku nr 1, Tabeli nr 3.

3. Celem udostępnienia terenu Parków dla turystyki i rekreacji jest zaspokojenie potrzeb w zakresie wypoczynku, rekreacji i regeneracji zdrowia mieszkańców i turystów.

4. Działania w zakresie edukacji ekologicznej powinny koncentrować się na:

- 1) funkcjonowaniu ośrodków edukacji ekologicznej;
- 2) świadczeniu usług przewodnickich w zakresie uprawiania turystyki przyrodniczej i kulturowej;
- 3) organizowaniu zajęć kameralnych (w tym laboratoryjnych, audiowizualnych) związanych z edukacją przyrodniczą;
- 4) organizowaniu zajęć terenowych w oparciu o ścieżki edukacyjne i szlaki turystyczne;
- 5) podejmowaniu działań mających na celu podnoszenie świadomości społeczeństwa w zakresie ochrony przyrody i środowiska, w tym szkolenia, akcje edukacyjne.

5. Działania z zakresu turystyki, rekreacji i edukacji ekologicznej powinny być realizowane przede wszystkim przez wyspecjalizowane organizacje i przedsiębiorstwa turystyczno-wypoczynkowe, administrację samorządową, Dyrektora i Służbę Parków, ośrodki edukacyjne Parków, nadleśnictwa i inne zainteresowane jednostki.

6. Dopuszcza się możliwość uprawiania turystyki pieszej, rowerowej, wodnej, konnej, narciarskiej i przyrodniczej poza wyznaczonymi szlakami turystycznymi i ścieżkami edukacyjnymi (nie dotyczy rezerwatów przyrody i ostoi zwierzyny), jeśli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 11. Szczegółowy zakres udostępnienia obszaru Parku oraz określenie sposobów korzystania z poszczególnych obszarów i stref funkcjonalnych zawiera Załącznik nr 1, Tabela nr 3.

Rozdział 5

Ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych

§ 12. Na obszarze Parków jako wytyczne na potrzeby opracowania studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się określone poniżej uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego:

1. Ustala się:

- 1) zachowanie wartościowych elementów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych;
- 2) uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wytycznych wynikających z ochrony walorów krajobrazowych ujętych w Załączniku nr 1, Tabeli nr 2;
- 3) uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego standardów zabudowy określonych w Załączniku nr 1, Tabeli nr 2;
- 4) poszukiwanie możliwości lokalizacji inwestycji poza I i II strefą funkcjonalną;
- 5) porządkowanie gospodarki ściekowej w tym podłączanie obiektów użytkowych do sieci kanalizacyjnej lub zastosowanie zbiorników bezodpływowych;
- 6) cięcia pielęgnacyjne zadrzewień pasowych – wzdłuż dróg i pod liniowymi obiektami infrastrukturalnymi prowadzić pod nadzorem służb ochrony przyrody;
- 7) prowadzenie nadzoru archeologicznego przy wykonywaniu inwestycji liniowych związanych z wykopami.

2. Nie dopuszcza się:

- 1) lokalizowania zabudowy lotniskowej poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- 2) umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi;
- 3) lokalizowania elementów zagospodarowania terenu i małej architektury kolidujących z charakterem miejsca, miejscową tradycją lub krajobrazem;
- 4) składowania odpadów przemysłowych oraz lokalizacji złomowisk;
- 5) wydobywania kopalin na powierzchni powyżej 2 ha i w ilości przekraczającej 20.000 m³/rok z wyjątkiem przypadków, kiedy eksploatacja odbywa się na podstawie koncesji udzielonej przed opublikowaniem niniejszego rozporządzenia;
- 6) wypełniania dołów pochodzenia antropogenicznego przy użyciu odpadów z wyjątkiem materiałów autochtonicznych takich jak: skruszone skały, odpadowe piaski i iły, grunt i kamienie, gleba i kamienie, grunt z wykopów i pogłębiania, żwir;

- 7) wprowadzania barier architektonicznych utrudniających dostęp do obiektów uznanych za wartości krajobrazowe i kulturowe obszaru;
- 8) wprowadzania barier architektonicznych eliminujących lub ograniczających drożność istniejących korytarzy ekologicznych;
- 9) niszczenia namulisk, szaty naciekowej i innych elementów jaskiń i schronisk skalnych;
- 10) uprawiania wspinaczki poza wyznaczonymi drogami wspinaczkowymi lub obiektami zatwierdzonymi (wskazanymi) przez organy i służby ochrony przyrody.

3. Dopuszcza się:

- 1) lokalizację urządzeń obsługi ruchu turystycznego;
- 2) lokalizację urządzeń edukacji ekologicznej;
- 3) gospodarcze użytkowanie lasów, łąk i pól, w tym polowanie, łowienie ryb i zbieranie runa leśnego z wyjątkiem obszarów chronionych na mocy ustawy o ochronie przyrody, dla których obowiązują stosowne zakazy;
- 4) speleologiczną penetrację jaskiń na warunkach określonych przez organy i służby ochrony przyrody.

§ 13.1. W celu praktycznej realizacji ochrony środowiska przyrodniczego oraz zapewnienia racjonalnego rozwoju gospodarczego obszaru Parków w ujęciu wieloprzestrzennym wprowadza się strefy funkcjonalne obejmujące duże cechujące się znaczną jednorodnością powierzchnie.

2. Poszczególne strefy funkcjonalne wyznacza się w oparciu o analizę walorów środowiska, skonfrontowanych z istniejącymi tendencjami w zakresie zagospodarowania przestrzennego oraz użytkowania terenu.

3. Wyznacza się pięć bazowych stref funkcjonalnych, gdzie:

- 1) Strefy I i II są strefami wyznaczonymi dla potrzeb ochrony przyrody i krajobrazu;
- 2) Strefy III i IV są strefami aktywności gospodarczej, zachowania walorów kulturowych i działań naprawczych prowadzonych na obszarach zdewastowanych;
- 3) Strefa V jest strefą obejmującą potencjalne obszary konfliktowe, dla których funkcji i przeznaczenia terenu nie udało się ustalić z Radami Gmin na etapie przygotowania projektu planu ochrony. Nastąpi to w trakcie obowiązywania planu ochrony przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

4. Dla usprawnienia funkcjonowania całości systemu w poszczególnych strefach wprowadza się podstrefy, precyzujące proponowane działania ochronne oraz pełniej definiujące zakres zainwestowania oraz udostępnienia rekreacyjno-turystycznego obszaru Parków.

5. Obszar parku ujęty został w pięciu strefach i sześciu podstrefach, gdzie strefy i podstrefy ochrony przyrody i krajobrazu mogą występować równolegle z podstrefą obejmującą obszary wzmacniania wartości kulturowych.

§ 14.1. Szczegółowy opis poszczególnych stref wraz z podstrefami, cel ich utworzenia oraz preferowane kierunki zagospodarowania przedstawia Załącznik nr 1, Tabela nr 4.

2. Zasięg terytorialny poszczególnych stref i podstref funkcjonalnych przedstawia część graficzna planu ochrony stanowiąca Załącznik nr 2.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego.

§ 16. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, których dotyczy.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Tabela nr 1

Identyfikacja głównych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych dla walorów Parków oraz sposoby ich eliminacji lub ograniczenia

Charakter zagrożenia	Sposób eliminacji lub ograniczenia
Zanikanie stanowisk i siedlisk rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zmiany antropogeniczne w tych siedliskach.	1. Inwentaryzacja i monitoring stanowisk rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych. 2. Czynna ochrona gatunków i ich siedlisk. 3. Tworzenie nowych obszarów i obiektów chronionych na terenie Parku oraz powiększenie niektórych istniejących. 4. Utrzymanie i ochrona istniejących powiązań ekologicznych.
Zanikanie i fragmentacja cennych zbiorowisk roślinnych terenów otwartych (łąki, murawy kserotermiczne, naskalne i napiaskowe) i ekotonowych (polany, czyżnie) oraz znajdujących się tam siedlisk rzadkich gatunków roślin i zwierząt na skutek sukcesji wtórnej lub zalesiania.	1. Zachowanie terenów otwartych: eksponowanych widokowo, wzgórz ostańcowych, pasów przydrożnych. 2. Prowadzenie ochrony czynnej poprzez wykaszanie, odkrzaczanie lub wypas. 3. Wdrażanie i promocja ekstensywnego rolnictwa oraz programów rolno-środowiskowych.
Zniszczenie i zagrożenie cennych siedlisk oraz dewastacja krajobrazu w wyniku eksploatacji surowców mineralnych: wapienia i piasku.	1. Zakaz nielegalnego pozyskania surowców. 2. Rekultywacja istniejących i nieczynnych nielegalnych kamieniołomów i wyrobisk eksploatacji piasku.
Kolidująca gospodarka leśna w najlepiej zachowanych i najcenniejszych zbiorowiskach.	1. Objęcie ochroną rezerwatową najcenniejszych fragmentów buczyn, grądów i borów. 2. Ograniczenie cięć i usuwania starych drzew w rezerwatach. 3. Polityka zalesień sprzyjająca zachowaniu bądź odtwarzaniu bioróżnorodności kompleksów leśnych, przy uwzględnieniu potrzeb ochrony unikatowych wartości środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu.
Zanikanie wilgotnych i podmokłych siedlisk: lasów, łąk i nieużytków.	1. Zmniejszenie odpływu wód powierzchniowych z terenu Parków oraz wdrażanie programów małej retencji. 2. Likwidacja i rekultywacja istniejących nielegalnych wyrobisk. 3. Tworzenie zadrzewień ochronnych wokół cieków.
Ekspansja obcych gatunków roślin, np. czeremchy amerykańskiej, dębu czerwonego.	1. Zaprzestanie sadzenia tych gatunków w lasach i poza nimi oraz ich stopniowe usuwanie.
Presja chaotycznego, „dzikiego” budownictwa mieszkaniowego i	1. Wyznaczenie stref dopuszczalnej zabudowy mieszkaniowej i letniskowej.

letniskowego.	<ul style="list-style-type: none"> 2. Wyznaczenie stref dopuszczających zabudowę w planach zagospodarowania przestrzennego jako narzędzia sterowania ekspansją zabudowy zgodnie z Planem Ochrony Parku. 3. Określenie i egzekwowanie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu. 4. Monitorowanie nielegalnej zabudowy przy współpracy z lokalnymi samorządami.
Rozpraszanie się bezstylowej zabudowy mieszkaniowo-usługowej na tereny o wyróżniających się walorach krajobrazowo-przyrodniczych (wzgórza ostańcowe, tereny eksponowane widokowo, obudowywanie ciągów dróg, lokalizacja w dolinach i lasach).	<ul style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem. 2. Opracowanie wytycznych i propagowanie stylu budownictwa nawiązującego do regionalnych wzorców. 3. Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.
Zanik tradycyjnych form budownictwa regionalnego. Dewastacja zabytkowych obiektów.	<ul style="list-style-type: none"> 1. Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu. 2. Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego Wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską. 3. Działania polegające na zachowaniu i odrestaurowaniu starych zabudowań poprzez ich adaptację na cele zgodne z funkcjami Parku (letniskowe, agroturystyczne). 4. Stosowanie określonych form i cech budownictwa nawiązujących do tradycyjnego budownictwa tego regionu: budynki parterowe z poddaszem lub jednopiętrowe; połacie dachowe dwu lub czterospadaowe; kąt nachylenia połaci dachowych 30-45°; wysokość od poziomu terenu do kalenicy 8-9 m; kolor ścian: jasny, pastelowy; kolor dachu: czerwony, brązowy, ciemny; pokrycie dachu: dachówka lub materiały imitujące; przy wznoszeniu budynków użycie tradycyjnych materiałów budowlanych takich jak wapień, drewno.
Presja inwestycji turystycznych o charakterze masowym.	<ul style="list-style-type: none"> 1. Wyznaczenie stref pod inwestycje turystyczne w planach zagospodarowania przestrzennego przy uwzględnieniu uwag Parku. 2. Promowanie i wspomaganie tworzenia gospodarstw agroturystycznych.
Niekontrolowany wzrost natężenia turystyki powodującej destrukcyjne procesy w środowisku kulturowym i krajobrazowym (penetracje jaskiń, turystyka wspinaczkowa)	<ul style="list-style-type: none"> 1. Skanalizowanie i monitoring ruchu turystycznego. 2. Ograniczone udostępnianie jaskiń oraz ostańców skalnych. 3. Umieszczanie tablic informacyjnych. 4. Działania edukacyjne wśród turystów.
Dewastacja walorów krajobrazowych poprzez realizację niektórych elementów infrastruktury technicznej: napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia, stacje radiowo – telewizyjne i radiowo – telefoniczne.	<ul style="list-style-type: none"> 1. Lokalizowanie technicznych dominant krajobrazowych poza obszar Parku. 2. Redukcja istniejących i ograniczenie projektowanych masztów przekątnikowych poprzez kumulowanie nadajników kilku operatorów na jednym maszcie. 3. Ograniczenie sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych.
Nieuporządkowana gospodarka ściekami i odpadami.	<ul style="list-style-type: none"> 1. Rozbudowa systemu kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków.

	2. Monitorowanie i rekultywacja dołów powyrobowiskowych z dzikimi wysypiskami śmieci.
Zaśmiecenie terenu Parku wzdłuż szlaków komunikacyjnych, w pobliżu atrakcji turystycznych. Występowanie nielegalnych wysypisk śmieci.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Monitorowanie i likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci. 2. Współpraca z samorządami i organami ścigania. 3. Edukacja w zakresie gospodarki odpadami lokalnej ludności.
Nielegalne miejsca parkingowe. Erozja stoków, dewastacja muraw i terenów leśnych związana z niekontrolowanym ruchem pojazdami silnikowymi i motorowerami.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyznaczenie i organizacja parkingów i miejsc postoju. 2. Monitorowanie szlaków oraz miejsc będących pod największą presją. 3. Umieszczanie tablic informacyjnych, zakazu oraz oznakowanie dróg leśnych i szlaków umożliwiających ruch kołowy w Parku.
Konflikt interesów Parku i jego mieszkańców oraz niska świadomość ekologiczna.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wdrożenie programu edukacji ekologicznej pod kątem zrozumienia wspólnoty interesów i współdziałania miejscowej ludności i użytkowników obszaru na rzecz poprawy warunków życia oraz ochrony unikalnych walorów terenu. 2. Edukacja społeczeństwa pod kątem możliwości uzupełnienia źródeł dochodów z rozwoju turystyki.

Tabela nr 2

Obszary realizacji działań ochronnych, wskazania dla działań ochronnych w poszczególnych obszarach, zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu

Obszar nr 1 – Obszar krajobrazu quasinaturalnego	
Charakterystyka Obszaru	Obszar obejmuje najcenniejsze obszary Parku, które zostały objęte ochroną rezerwatową. W skład obszaru wchodzi tereny najcenniejsze przyrodniczo o wysokim stopniu naturalności – dobrze zachowane kompleksy leśne ze starodrzewami bukowymi porastającymi ostańce skalne z licznymi jaskiniami. Tereny te charakteryzują się dużą bioróżnorodnością i nagromadzeniem gatunków chronionych, a równocześnie niskim stopniem zainwestowania
Cel utworzenia	Ochrona najcenniejszych i najlepiej zachowanych zbiorowisk charakterystycznych dla obszarów Parku
Preferowane działania ochronne	Ochrona czynna i bierna: utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu oraz wykonywanie czynności ochronnych związanych z ochroną zachowawczą (częściową i ścisłą) i dla celów eksperymentalnych
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	Rezerваты przyrody
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	Ochrona czynna i bierna – zgodnie z planem ochrony lub zakresem zadań ochronnych
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	Ochrona czynna i bierna – zgodnie z planem ochrony lub zakresem zadań ochronnych
Obszar 2 – Obszar krajobrazu półnaturalnego	
Obszar nr 2A – Obszary o wysokich walorach przyrodniczych	
Charakterystyka Obszaru	W skład tego podobszaru wchodzi tereny cenne przyrodniczo, niepoddane wysokiej presji turystycznej – wielkopowierzchniowe obszary łąk w dolinach rzek charakteryzujące się dużą bioróżnorodnością, szczególnie cenne enklawy leśne o naturalnym składzie gatunkowym, obszary nagromadzenia gatunków chronionych
Cel utworzenia	Zachowawcza ochrona najcenniejszych pod względem przyrodniczym obszarów Parku
Preferowane działania ochronne	Utrzymanie gruntów w dotychczasowym użytkowaniu; ekstensywna gospodarka rolna – głównie hodowla realizowana w oparciu o istniejące łąki; ekstensywne zagospodarowanie turystyczne – ścieżki spacerowe, rowerowe, trasy hippiczne, ograniczanie zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Mstów: dolina Warty: od Jaskrowa do Mstowa (w Mstowie północna część – Góra Dobra, zachodnia część Góra Kamień), Zarzyce Duże, wschodnia część Góra Wał, Góra Miedza, Małe Góry, dolina Warty w Rajsku; na północny - wschód od Kusiąt – wzgórze Skałki, Babiak, Wąwóz Młuski Jar - Gmina Olsztyn: rejon Góra Biakło, Skałki Św. Idziego i obszar wokół, rejon rezerwatu Zielona Góra, obszar na północ od Kusiąt – między Dębową Górą a wzgórzem Skałki - Gmina Janów: Apolonka, okolice rez. Kaliszak, oddziały leśne: 167,165,176, dolina Wiercicy w Złotym Potoku - Gmina Niegowa: Bukowiec, Wielka Góra, Mały Bukowiec, Starka, Grzęda Mirów – Bobolice

	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Włodowice: dolina Białki Zdowskiej od Zdowa - Gmina Żarki: Kuesta od Żarek do Jaworznika, strefa od Góry Piwnica do Kozieglówki, - Gmina Kroczyce: dolina w Jeziorkach, dolina Wodącej w Podlesicach - Gmina Łazy: od Skałbani wąskim pasem aż do źródeł (dolina rzeki Centurii) - Gmina Ogrodzieniec: okolice źródeł Centurii
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>Waloryzacja oraz rozpoznanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Całego Obszaru dotyczą projekty: <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Syntezy wartości etnograficznych, 3) Syntezy zasobów archeologicznych, 4) Określenia miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej 2. Waloryzacja przyrodnicza terenów leśnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Olsztyn: Skały Św. Idziego 3. Rozpoznanie przyrodnicze oraz waloryzacja przyrodnicza muraw kserotermicznych oraz muraw naskalnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Mstów: Góra Kamień, wschodnia część Góra Wał, Góra Miedza, Wąwóz Małuski Jar, 2) Gmina Olsztyn: rejon Góry Biakło 3) Gmina Niegowa: Bukowiec, Mały Bukowiec, Grzęda Mirów – Bobolice 4. Waloryzacja przyrodnicza agrocenoz 5. Walory przyrodnicze jaskiń i schronisk 6. Walory krajobrazowe ostańców skalnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Niegowa: Mirowskie Skały
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres prac dla ochrony nieleśnych ekosystemów wodnych i podmokłych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 2) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 3) Ochrona wywierzysk i źródeł przez tworzenie użytków ekologicznych. 4) Ochrona obszarów podmokłych, w tym łąk zalewowych, dawnych zbiorników młyńskich i stawów ma przyczynić się do ochrony i odtworzenia ekosystemów mokradłowych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Tereny te powinny tworzyć naturalne strefy zalewowe i retencyjne dolin rzecznych. Jest to ważne tym bardziej, że obszar tej części Wyżyny posiada ubogie zasoby wody. 5) Ekstensywna gospodarka rolna w oparciu o istniejące łąki. 6) Modernizacja i odtwarzanie dawnych systemów melioracyjnych. 7) Pozostawianie miejsc nieużytkowanych do samorzutnego zarośnięcia. 2. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach olsów i łęgów: <ol style="list-style-type: none"> 1) Doprowadzenie do zwiększania wieku drzew. Naturalne zbiorowiska łęgowe są najgorzej zachowane zarówno w Polsce jak i na terenie tej części Wyżyny. 2) Prowadzenie dolesień gatunkami występującymi naturalnie na danym siedlisku. 3) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 4) Zachowanie istniejących stosunków wodnych oraz ich odbudowa. 5) Ochrona obszarów podmokłych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. 6) Ograniczenie do minimum ingerencji ludzkiej w starszych drzewostanach.

- 7) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej.
- 8) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk.
- 9) W nadrzecznych łęgach należy utrzymać duże zwarcie.
- 10) Zastępowanie obcych gatunków gatunkami rodzimymi.
- 11) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 3. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach buczyn, grądów, borów oraz innych lasów liściastych i mieszanych:**
 - 1) Dolesienia uwzględniające ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu.
 - 2) Ochrona rzadkich i zagrożonych gatunków oraz siedlisk.
 - 3) Ograniczenie do minimum zabiegów w projektowanych i istniejących rezerwatach.
 - 4) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk.
 - 5) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej.
 - 6) Doprowadzenie do zwiększenia wieku drzew.
 - 7) Buczyny: kwaśna niżowa, żyzna niżowa, żyzna sudecka i storczykowa:
 - a) utrzymywanie dotychczasowej ochrony rezerwatowej,
 - b) objęcie ochroną rezerwatową terenów z dużymi płatami dobrze zachowanych buczyn,
 - c) przebudowa zbiorowisk zastępczych z drzewostanem sosnowym i odtwarzanie naturalnych buczyn,
 - d) doprowadzenie do usunięcia z płatów buczyn gatunków obcych i niepożądanych,
 - e) na dużych płatach buczyn należy zaprzestać usuwania martwych i zamierających drzew oraz zminimalizować ingerencję ludzi,
 - f) w razie stwierdzenia nadmiernego zwarcia warstwy krzewów lub koron drzew, które powodują negatywny wpływ na rosnące rzadkie i chronione gatunki roślin (np. warzucha polska) należy przerzedzać ocieniające je drzewa.
 - 8) Grąd subkontynentalny:
 - a) objęcie ochroną rezerwatową najcenniejszych zbiorowisk grądów,
 - b) zwiększyć różnorodność biologiczną poprzez ograniczenie użytkowania i pielęgnowania płatów grądów.
 - 9) Jaworzyna z języcznikiem zwyczajnym:
 - a) objęcie ochroną rezerwatową każdego większego zbiorowiska,
 - b) zaniechanie jakichkolwiek cięć pielęgnacyjnych,
 - c) pozostawienie wykrotów i martwych drzew,
 - d) w bezpośrednim otoczeniu jaworzyn należy unikać zrębów zupełnych i częściowych.
 - 10) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 4. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych: wydmy, murawy, wzgórz ostańcowych z rumowiskami:**
 - 1) Wykaszenie, odkrzaczanie oraz wypas prowadzone na obszarze łąk i nieużytków – najskuteczniejszą metodą przeciwdziałania procesowi sukcesji na terenach otwartych gdzie występują cenne zbiorowiska. Są to podstawowe zabiegi ochronne naśladujące zabiegi stosowane w ekstensywnej gospodarce rolnej, które doprowadziły do wykształcenia się i utrzymania ekosystemów nieleśnych na tych terenach.
 - 2) Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi:
 - a) ograniczenie presji rekreacyjnej,
 - b) zakaz zalesiania i stosowania czynnej ochrony, polegającej na hamowaniu sukcesji roślinności.
 - 3) Ciepłolubne murawy napiaskowe:
 - a) ochrona czynna - utrzymanie odpowiednich warunków siedliskowych poprzez zahamowanie procesów sukcesji wtórnej,
 - b) usuwanie nalotu drzew i krzewów np. tarniny, brzozy, sosny,

- c) karczowanie drzew i krzewów,
- d) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
- 4) Murawy naskalne:
 - a) ochrona polega na odświeżaniu ścian eksponowanych na południe,
 - b) niedopuszczenie do zacienienia skał poprzez usuwanie drzew i krzewów.
- 5) Kwietne murawy kserotermiczne:
 - a) zahamowanie procesu sukcesji wtórnej poprzez usuwanie nalotu drzew i krzewów,
 - b) karczowanie drzew i krzewów,
 - c) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
- 6) Rumowiska:
 - a) ochrona nieczynnych kamieniołomów,
 - b) ochrona bierna istniejących stanowisk przez prowadzenie wypasu bydła,
- 7) Dla szczelinowych zbiorowisk paproci wskazana jest ochrona bierna umożliwiająca niezakłócone funkcjonowanie siedliska.
- 8) Zakaz zabudowy i grodzenia wzgórz, ciągów dróg widokowych.
- 9) Przeciwdziałanie niszczeniu zarośli i muraw kserotermicznych.
- 10) Zabezpieczenie ruin przed dewastacją.
- 11) Ochrona roślinności naskalnej.
- 12) Monitoring i inwentaryzacja rzadkich i chronionych gatunków flory i fauny.
- 13) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 5. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych i półotwartych o szachownicowym układzie leśno-polno-łąkowym:**
 - 1) Bezwzględna ochrona krajobrazu polno-leśnego przez zakaz zabudowy.
 - 2) Utrzymanie istniejących stosunków wodnych przez zakaz osuszania.
 - 3) Najcenniejsze fragmenty łąk należy zabezpieczyć przed zalesianiem i zmianą na grunty orne.
 - 4) Stosowanie zabiegów typowych dla ekstensywnego rolnictwa: koszenie, okresowy wypas.
 - 5) Zakaz usuwania zadrzewień śródpolnych.
 - 6) Utrzymanie mozaiki krajobrazu.
 - 7) Niewskazane nawożenie, gdyż zbiorowiska te są z natury ubogie.
 - 8) Promowanie programów rolno-środowiskowych.
 - 9) Edukacja ekologiczna w zakresie rolnictwa ekstensywnego i ekologicznego.
 - 10) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 6. Zakres prac dla ochrony ekosystemów jaskiń:**
 - 1) Sposób ochrony powinien być opracowany indywidualnie dla każdej jaskini, tak, aby nie utrudniał dostępu nietoperzom, nie narażał nietoperzy wylatujących ze schronienia na ataki drapieżników, uniemożliwiał wtargnięcie do wnętrza osobom niepowołanym i nie zmieniał mikroklimatu schronienia.
 - 2) Jaskinie nieudostępnione dla masowego ruchu turystycznego zabezpieczyć przed penetracją.
 - 3) Wyznaczyć opiekuna jaskini ze środowisk lokalnych np. mieszkańców, stowarzyszeń, organizacji działających na tym terenie speleoklubów itp.
 - 4) Ciągły monitoring stanu jaskini oraz hibernujących nietoperzy.
 - 5) Ograniczenie liczby grup zwiedzających, aż do zakazu penetracji w okresie hibernacji.

	<p>6) Monitoring i inwentaryzacja zoocenozy jaskiń.</p> <p>7. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych:</p> <p>1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych.</p> <p>2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów.</p> <p>3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin.</p> <p>4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską.</p> <p>5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego.</p> <p>6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego.</p> <p>7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu.</p> <p>8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu.</p> <p>9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic.</p> <p>10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.</p> <p>11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami.</p> <p>12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych.</p> <p>13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp.</p> <p>14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem</p> <p>15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości.</p> <p>16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.</p> <p>17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo.</p> <p>18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu.</p> <p>19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku.</p> <p>20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia.</p> <p>21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekaźnikowych.</p> <p>21) Zachowanie i odrestaurowanie starych zabudowań poprzez ich adaptację na cele zgodne z celami Parku (letniskowe, agroturystyczne).</p>
Obszar 2 B - Obszary atrakcyjne turystycznie	
Charakterystyka Obszaru	Tereny wyróżniające się nagromadzeniem form przyrodniczych charakterystycznych dla obszaru Parku – ostańców skalnych, jaskiń, wąwozów, jarów oraz niskim stopniem zainwestowania – brakiem lub sporadyczną zabudową. Ze względu na występowanie wymienionych wartości przyrodniczych obszary te są bardzo atrakcyjne dla potrzeb turystyki, a przez to narażone na degradację.
Cel utworzenia	Ochrona cennych elementów środowiska przyrodniczego poprzez tworzenie warunków racjonalnego korzystania z jego zasobów
Preferowane działania ochronne	<p>Utrzymanie lasów w dotychczasowym użytkowaniu, kontrolowane udostępnienie obszaru dla ruchu turystycznego poprzez:</p> <p>1) Zwiększenie chłonności terenu dla wypoczynku czasowego – lokalizację urządzeń obsługi ruchu turystycznego – szlaków turystyki pieszej i rowerowej, stałych miejsc ogniskowych, tras wspinaczkowych oraz ścian wspinaczkowych, koszy na śmieci itp.</p> <p>2) Porządkowanie ruchu turystycznego – lokalizacja parkingów na obrzeżach strefy, umieszczanie tablic informacyjnych o szlakach turystycznych, miejscach noclegowych.</p> <p>3) Ograniczenie możliwości zainwestowania strefy obiektami budowlanymi.</p>

Najcenniejsze obiekty w Obszarze	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Mstów: Srocko – Góra Liboradz, Miecka, Mała Maryska, Duża Maryska, Sowie Kąty, zachodnia część Góry Wał, Brzozowska Góra, Suche Doły, - Gmina Olsztyn: Góry Towarne, okolice Zrębic i Krasawy, Krasawa Zapiece, - Gmina Janów: od Siedlca do Złotego Potoku, okolice rez. Parkowe, Góry Gorzkowskie, Teodorów, Podłaziska, Lisia Góra, od Siedlca Droga Klonowa (obszar od Bogdańca na południu), - Gmina Niegowa: Ostreżnik, Gorzków (oprócz wsi), Ludwinów (oprócz wsi), Osinowy Dół (okolice rez. Bukowa Kępa), Trzebnów – Dębinna Góra, Rysia Góra, Bukowie, Walasówka, Wysucka Góra, Góra Leszczyny, Góra Jodłowa, Wąwóz Liszki, Góra Damiak, Osinowy Dół, Sieradki, Zagórze Sitkówka, Łutowiec – Poddębina, - Gmina Włodowice: Rzędkowickie Skały, Pyrek, Jasieniec, Grzybówka, Mołgi, Skała Popielarka, Zagumnie, Skała Hyla (okolice Starej Wsi), - Gmina Żarki: Czatachowa – Górki, Dropska Droga, Kolonia Trzemeszów, Suliszowic (Skała Płaska, Markowa, Skokowa), Kolonia Zawada, dolina rzeki wypływającej ze źródła „Spod Brzozy” w Żarkach, - Gmina Zawiercie: Skały Podlesickie, Skały Morskie, Celiny, Góra Rzędowa, Biały Kamień, Kopaniny, na północ od przysiółka Dąbrowa do drogi Skarżyce – Żerkowice, - Gmina Kroczyce: Skały Kroczyckie, Podlesickie, Morskie (oprócz zamku), na wschód od Kobylinki, Skała Okiennik Duży, - Gmina Pilica: Dolina Wodąca, Ruskie Góry, Kolonia Złożeniec, na południowy – zachód od wsi Smoleń, Kąpiołki, Kleszczowski Las, Słony Dół, Brzuchacka Skała, Kocikowski Las, - Gmina Żarnowiec: Kleszczowski Las – część wschodnia, - Gmina Łazy: okolice rez. Góra Chełm, Niegowoniczki, Pasieki, Żydowska Góra, Sadzone Sasinki, Góra Okrąglica, Mazurowa, Góra Stodólsko, - Gmina Ogrodzieniec: okolice Ryczowa: Straszynkowe Skały, Grochowiec, „Pustynia” Ryczowska, Żelasko, obszar od zamku w Podzamczu do Ryczowa, na północ od wzgórza Birów, wzgórze Bukowiec w Gieble.
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>Waloryzacja oraz rozpoznanie</p> <p>1. Całego Obszaru dotyczą projekty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu. 2) Syntezy wartości etnograficznych. 3) Synteza zasobów archeologicznych. 4) Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej. <p>2. Waloryzacja przyrodnicza obszarów leśnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Łazy: Stodólska Góra 2) Gmina Pilica: Dolina Wodąca 3) Gmina Janów: od Siedlca do Złotego Potoku, Bogdaniec 4) Gmina Niegowa: Leszczyny <p>3. Rozpoznanie przyrodnicze oraz waloryzacja przyrodnicza muraw kserotermicznych oraz muraw naskalnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Pilica: Dolina Wodąca, Kolonia Złożeniec, 2) Gmina Łazy: Niegowonice i okolice 3) Gmina Ogrodzieniec: okolice Ryczowa, Podzamcze i okolice, 4) Gmina Zawiercie: Bzów i okolice, Góra Rzędowa 5) Gmina Olsztyn: Góry Towarne

	<p>6) Gmina Żarki: Czatachowa, 7) Gmina Niegowa: Trzebnów – Dębinna Góra, Rysia Góra, Bukowie, Walasówka, Wysucka Góra, Leszczyny, Jodłowa, Góra Damiak, Łutowiec, 8) Gmina Włodowice: Rzędkowickie Skały, 9) Gmina Kroczyce: Wzgórze Słupsko 10) Gmina Mstów: zachodnia część Góry Wał 4. Waloryzacja przyrodnicza agrocenoz: 1) Gmina Dąbrowa Górnicza: Błędów i okolice, 2) Gmina Ogrodzieniec: Podzamcze i okolice 5. Walory przyrodnicze jaskiń i schronisk, 6. Walory krajobrazowe ostańców skalnych, 1) Gmina Pilica: Smoleń, Złożeniec, 2) Gmina Ogrodzieniec: Podzamcze, Góra Zamkowa, Góra Birów, Ryczów, 3) Gmina Zawiercie: Skała Rzędowa, 4) Gmina Olsztyn: Góry Towarze, 5) Gmina Kroczyce: Okiennik Duży.</p>
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<p>1. Zakres prac dla ochrony nieleśnych ekosystemów wodnych i podmokłych: 1) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 2) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 3) Ochrona wywierzysk i źródeł przez tworzenie użytków ekologicznych. 4) Ochrona obszarów podmokłych, w tym łąk zalewowych, dawnych zbiorników młyńskich i stawów ma przyczynić się do ochrony i odtworzenia ekosystemów mokradłowych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Tereny te powinny tworzyć naturalne strefy zalewowe i retencyjne dolin rzecznych. Jest to ważne tym bardziej, że obszar tej części Wyżyny posiada ubogie zasoby wody. 5) Ekstensywna gospodarka rolna w oparciu o istniejące łąki. 6) Modernizacja i odtwarzanie dawnych systemów melioracyjnych. 7) Pozostawianie miejsc nieużytkowanych do samorzutnego zarośnięcia. 8) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska. 2. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach olsów i łęgów: 1) Doprowadzenie do zwiększania wieku drzew. Naturalne zbiorowiska łęgowe są najgorzej zachowane zarówno w Polsce jak i na terenie tej części Wyżyny. 2) Prowadzenie dolesień gatunkami występującymi naturalnie na danym siedlisku. 3) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 4) Zachowanie istniejących stosunków wodnych oraz ich odbudowa. 5) Ochrona obszarów podmokłych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. 6) Ograniczenie do minimum ingerencji ludzkiej w starszych drzewostanach. 7) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 8) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk. 9) W nadrzecznych łęgach należy utrzymać duże zwarcie. 10) Zastępowanie obcych gatunków gatunkami rodzimymi.</p>

- 11) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 3. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach buczyn, grądów, borów oraz innych lasów liściastych i mieszanych:**
 - 1) Dolesienia uwzględniające ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu.
 - 2) Ochrona rzadkich i zagrożonych gatunków oraz siedlisk.
 - 3) Ograniczenie do minimum zabiegów w projektowanych i istniejących rezerwatach.
 - 4) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk.
 - 5) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej.
 - 6) Doprowadzenie do zwiększenia wieku drzew.
 - 7) Buczyiny: kwaśna niżowa, żyzna niżowa, żyzna sudecka i storczykowa:
 - a) utrzymywanie dotychczasowej ochrony rezerwatowej,
 - b) objęcie ochroną rezerwatową terenów z dużymi płacami dobrze zachowanych buczyn,
 - c) przebudowa zbiorowisk zastępczych z drzewostanem sosnowym i odtwarzanie naturalnych buczyn,
 - d) doprowadzenie do usunięcia z płac buczyn gatunków obcych i niepożądanych,
 - e) na dużych płacach buczyn należy zaprzestać usuwania martwych i zamierających drzew oraz zminimalizować ingerencję ludzi,
 - f) w razie stwierdzenia nadmiernego zwarcia warstwy krzewów lub koron drzew, które powodują negatywny wpływ na rosnące rzadkie i chronione gatunki roślin (np. warzucha polska) należy przerzedzać ocieniające je drzewa.
 - 8) Grąd subkontynentalny:
 - a) objęcie ochroną rezerwatową najcenniejszych zbiorowisk grądów,
 - b) zwiększyć różnorodność biologiczną poprzez ograniczenie użytkowania i pielęgnowania płac grądów.
 - 9) Jaworzyna z jęczmieniem zwyczajnym:
 - a) objęcie ochroną rezerwatową każdego większego zbiorowiska,
 - b) zaniechanie jakichkolwiek cięć pielęgnacyjnych,
 - c) pozostawienie wykrotów i martwych drzew,
 - d) w bezpośrednim otoczeniu jaworzyn należy unikać zrębów zupełnych i częściowych.
 - 10) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.- 4. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych: wydmy, murawy, wzgórz ostańcowych z rumowiskami:**
 - 1) Wykaszanie, odkrzaczanie oraz wypas prowadzone na obszarze łąk i nieużytków – najskuteczniejsza metoda przeciwdziałania procesowi sukcesji na terenach otwartych gdzie występują cenne zbiorowiska. Są to podstawowe zabiegi ochronne naśladujące zabiegi stosowane w ekstensywnej gospodarce rolnej, które doprowadziły do wykształcenia się i utrzymania ekosystemów nieleśnych na tych terenach.
 - 2) Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi:
 - a) ograniczenie presji rekreacyjnej,
 - b) zakaz zalesiania i stosowania czynnej ochrony, polegającej na hamowaniu sukcesji roślinności.
 - 3) Ciepłolubne murawy napiaskowe:
 - a) ochrona czynna – utrzymanie odpowiednich warunków siedliskowych poprzez zahamowanie procesów sukcesji wtórnej,
 - b) usuwanie nalotu drzew i krzewów np. tarniny, brzozy, sosny,
 - c) karczowanie drzew i krzewów,
 - d) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
 - 4) Murawy naskalne:
 - a) ochrona polega na odślanianiu ścian eksponowanych na południe,

- b) niedopuszczenie do zacielenia skał poprzez usuwanie drzew i krzewów.
- 5) Kwietne murawy kserotermiczne:
 - a) zahamowanie procesu sukcesji wtórnej poprzez usuwanie nalotu drzew i krzewów,
 - b) karczowanie drzew i krzewów,
 - c) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
- 6) Rumowiska:
 - a) ochrona nieczynnych kamieniołomów,
 - b) ochrona bierna istniejących stanowisk przez prowadzenie wypasu bydła,
- 7) Dla szczelinowych zbiorowisk paproci wskazana jest ochrona bierna umożliwiająca niezakłócone funkcjonowanie siedliska.
- 8) Zakaz zabudowy i grodzenia wzgórz, ciągów dróg widokowych.
- 9) Przeciwdziałanie niszczeniu zarośli i muraw kserotermicznych.
- 10) Zabezpieczenie ruin przed dewastacją.
- 11) Ochrona roślinności naskalnej.
- 12) Monitoring i inwentaryzacja rzadkich i chronionych gatunków flory i fauny.
- 13) Zakaz niszczenia roślinności murawowej.
- 5. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych i półotwartych o szachownicowym układzie leśno-polno- łąkowym:**
 - 1) Bezwzględna ochrona krajobrazu polno-leśnego przez zakaz zabudowy.
 - 2) Utrzymanie istniejących stosunków wodnych przez zakaz osuszania.
 - 3) Najcenniejsze fragmenty łąk należy zabezpieczyć przed zalesianiem i zmianą na grunty orne.
 - 4) Stosowanie zabiegów typowych dla ekstensywnego rolnictwa: koszenie, okresowy wypas.
 - 5) Zakaz usuwania zadrzewień śródpolnych.
 - 6) Utrzymanie mozaiki krajobrazu.
 - 7) Niewskazane nawożenie, gdyż zbiorowiska te są z natury ubogie.
 - 8) Promowanie programów rolno-środowiskowych.
 - 9) Edukacja ekologiczna w zakresie rolnictwa ekstensywnego i ekologicznego.
 - 10) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 6. Zakres prac dla ochrony ekosystemów jaskiń:**
 - 1) Sposób ochrony powinien być opracowany indywidualnie dla każdej jaskini, tak, aby nie utrudniał dostępu nietoperzom, nie narażał nietoperzy wylatujących ze schronienia na ataki drapieżników, uniemożliwiał wtargnięcie do wnętrza osobom niepowołanym i nie zmieniał mikroklimatu schronienia.
 - 2) Jaskinie nieudostępniowane dla masowego ruchu turystycznego zabezpieczyć przed penetracją.
 - 3) Wyznaczyć opiekuna jaskini ze środowisk lokalnych np. mieszkańców, stowarzyszeń, organizacji działających na tym terenie speleoklubów itp.
 - 4) Ciągły monitoring stanu jaskini oraz hibernujących nietoperzy.
 - 5) Ograniczenie liczby grup zwiedzających, aż do zakazu penetracji w okresie hibernacji.
 - 6) Monitoring i inwentaryzacja zoocenozy jaskiń.
- 7. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych:**
 - 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych.
 - 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w

	<p>przypadku planów zainwestowania tych obszarów.</p> <p>3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin.</p> <p>4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską.</p> <p>5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego.</p> <p>6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego.</p> <p>7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu.</p> <p>8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu.</p> <p>9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic.</p> <p>10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.</p> <p>11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami.</p> <p>12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych.</p> <p>13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp.</p> <p>14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem</p> <p>15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości.</p> <p>16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.</p> <p>17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo.</p> <p>18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu.</p> <p>19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku.</p> <p>20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia.</p> <p>21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekładnikowych.</p> <p>22) Zachowanie i odrestaurowanie starych zabudowań poprzez ich adaptację na cele zgodne z celami Parku (letniskowe, agroturystyczne).</p>
Obszar nr 3 - Obszar krajobrazu zharmonizowanego	
Charakterystyka Obszaru	Obszar ochrony pośredniej charakteryzuje się umiarkowanym nagromadzeniem cennych walorów przyrodniczych, pełni istotną rolę dla zachowania bioróżnorodności poprzez łączenie obszarów węzłowych. W obrębie tego obszaru realizowane są powiązania i otwarcia widokowe, co ma znaczenie dla ochrony krajobrazu Parku, w skład obszaru wchodzi szczególnie cenne tereny krajobrazu otwartego pól uprawnych oraz tereny charakteryzujące się dużym zróżnicowaniem rzeźby terenu.
Cel utworzenia	Zachowanie najcenniejszych fragmentów krajobrazu Wyżyny
Preferowane działania ochronne	Utrzymanie gruntów w dotychczasowym użytkowaniu rolnym i leśnym, wyznaczanie punktów i dróg widokowych, ograniczanie funkcji mieszkaniowej i rekreacyjnej.
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	<p>- Gmina Mstów: Rędzina, Kokocówka, Gąszczyk, na południe od Mstowa: Sosinki, Grobelka, Skurzawa, wzgórze Borzykowskie, na południe od Srocka w kierunku Kusiąt,</p> <p>- Gmina Olsztyn: na północ od linii kolejowej Kusiąt – Częstochowa – Kielce, Góra Rachowiec na południe od Kusiąt, Góra Skalki Małe, Duże w okolicach Olsztyna, Łysa Góra i okolice, Góra Ostrówek, Pańska Góra, Góra Dolne Lipówki,</p> <p>- Gmina Janów: Pabianice – od drogi Janów – Olsztyn, Bystrzanowice: Krzemionki, Łączki, Jelenia Góra – Dworskie,</p> <p>- Gmina Niegowa: Gorzków Stary – Wilczy Dół, Niwy, Liszki, Wąwóz Tarnówki, Serwituty, Trzebnów – Chudoba, Chrabys, Moczydło – Piaski, Podkożice, Góra Wały, Wrzosy, Dąbrowa, Ostrówek, Łutowiec: Wały, Mirów - Las Pikułowy, Huby, Kolonia Bobolice,</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Włodowice: na południe od Zdowa – Hucisko Kolonia, Karłówki, między Kolonią Zagórze a Morskiem, Łany – na południe od Starej Wsi, Żelegówka, wschodnia część Góry Skałka, - Gmina Żarki: Zaborze: Hajduczka, Biedruniowa, Sroga Skała, Dębina, Babia Góra, Mrowianka, Góra Kamień, Celiny, rejon od Koloni Czatachowa przez Osikówki, Wał, Michonie, Pieczarki do Góra Parchowatka, Jaworznik Wołki, - Gmina Zawiercie: Zawiercie – Góra Chełmy, Góra Okraglik, Doły Żerkowskie, Olkuskie Doły, Żerkowice, Suliny, Kobylinka, Góra Kamyk, Kalinówka, Dziurawianka, - Gmina Kroczyce: Podnawozie, Rzeczyska, Podlesice Babia Góra, Kroczyce Pyrek, Piaseczno, - Gmina Pilica: Smolonek, Na Ścieżkach, na północ od wsi Smoleń, Sikorowa Skała, na wschód od Góry Bieńkówka: oddziały leśne 102, 104, 107, - Gmina Łazy: na północ od wzgórza Kromoławiec po lewej stronie drogi, Zabroje, Wierzgóry, - Gmina Ogrodzieniec: dolina Wodąca od Podzamcza do Kiełkowic, rejon na wschód od Podzamcza pomiędzy drogą Podzamcze – Pilica a drogą z Podzamcza na Ryczów, okolice wsi Kolonia Ryczów, - Gmina Dąbrowa Górnicza: okolice Błędowa – na północny – wschód od Lasów Błędowskich.
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>Waloryzacja oraz rozpoznanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Całego Obszaru dotyczą projekty: <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Syntezy wartości etnograficznych, 3) Syntezy zasobów archeologicznych, 4) Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej 2. Waloryzacja przyrodnicza obszarów leśnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Mstów: Gąszczek, 2) Gmina Niegowa: Góry Niegowskie, 3. Rozpoznanie przyrodnicze oraz waloryzacja przyrodnicza muraw kserotermicznych oraz muraw naskalnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Ogrodzieniec: Podzamcze i okolice, Ryczów i okolice, 2) Gmina Mstów: Kokocówka, 3) Gmina Janów: wzgórze Jurajskie (Czupurka, Siedlec, Krzyże) 4) Gmina Olsztyn: Góra Skałki, 5) Gmina Żarki: Góra Parchowatka, 6) Gmina Niegowa: Chudoba, Łutowiec, 4. Waloryzacja przyrodnicza agrocenoz, 5. Walory przyrodnicze jaskiń i schronisk, 6. Walory krajobrazowe ostańców skalnych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Gmina Pilica: skały okolic Smolenia i Strzegowej.
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres prac dla ochrony nieleśnych ekosystemów wodnych i podmokłych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 2) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 3) Ochrona wywierzysk i źródeł przez tworzenie użytków ekologicznych. 4) Ochrona obszarów podmokłych, w tym łąk zalewowych, dawnych zbiorników młyńskich i stawów ma przyczynić się do ochrony i odtworzenia ekosystemów mokradłowych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Tereny te powinny tworzyć

	<p>naturalne strefy zalewowe i retencyjne dolin rzecznych. Jest to ważne tym bardziej, że obszar tej części Wyżyny posiada ubogie zasoby wody.</p> <p>5) Ekstensywna gospodarka rolna w oparciu o istniejące łąki.</p> <p>6) Modernizacja i odtwarzanie dawnych systemów melioracyjnych.</p> <p>7) Pozostawianie miejsc nieużytkowanych do samorzutnego zarośnięcia.</p> <p>8) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.</p> <p>2. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach olsów i łęgów:</p> <p>1) Doprowadzenie do zwiększania wieku drzew. Naturalne zbiorowiska łęgowe są najgorzej zachowane zarówno w Polsce jak i na terenie tej części Wyżyny.</p> <p>2) Prowadzenie dolesień gatunkami występującymi naturalnie na danym siedlisku.</p> <p>3) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie.</p> <p>4) Zachowanie istniejących stosunków wodnych oraz ich odbudowa.</p> <p>5) Ochrona obszarów podmokłych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt.</p> <p>6) Ograniczenie do minimum ingerencji ludzkiej w starszych drzewostanach.</p> <p>7) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej.</p> <p>8) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk.</p> <p>9) W nadrzecznych łęgach należy utrzymać duże zwarcie.</p> <p>10) Zastępowanie obcych gatunków gatunkami rodzimymi.</p> <p>11) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.</p> <p>3. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach buczyn, grądów, borów oraz innych lasów liściastych i mieszanych:</p> <p>1) Ochrona rzadkich i zagrożonych gatunków oraz siedlisk.</p> <p>2) Ograniczenie do minimum zabiegów w projektowanych i istniejących rezerwach.</p> <p>3) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk.</p> <p>4) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej.</p> <p>5) Doprowadzenie do zwiększenia wieku drzew.</p> <p>6) Buczyny: kwaśna niżowa, żyzna niżowa, żyzna sudecka i storczykowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) utrzymywanie dotychczasowej ochrony rezerwatowej, b) objęcie ochroną rezerwatową terenów z dużymi płacami dobrze zachowanych buczyn, c) przebudowa zbiorowisk zastępczych z drzewostanem sosnowym i odtwarzanie naturalnych buczyn, d) doprowadzenie do usunięcia z płac buczyn gatunków obcych i niepożądanych, e) na dużych płacach buczyn należy zaprzestać usuwania martwych i zamierających drzew oraz zminimalizować ingerencję ludzi, f) w razie stwierdzenia nadmiernego zwarcia warstwy krzewów lub koron drzew, które powodują negatywny wpływ na rosnące rzadkie i chronione gatunki roślin (np. warzucha polska) należy przerzedzać ocieniające je drzewa. <p>7) Grąd subkontynentalny:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) objęcie ochroną rezerwatową najcenniejszych zbiorowisk grądów, b) zwiększyć różnorodność biologiczną poprzez ograniczenie użytkowania i pielęgnowania płac grądów. <p>8) Jaworzyna z jęczmieniem zwyczajnym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) objęcie ochroną rezerwatową każdego większego zbiorowiska, b) zaniechanie jakichkolwiek cięć pielęgnacyjnych,
--	---

- c) pozostawienie wykrotów i martwych drzew,
 - d) w bezpośrednim otoczeniu jaworzyn należy unikać zrębów zupełnych i częściowych.
- 9) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 4. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych: wydmy, muraw, wzgórz ostańcowych z rumowiskami:**
- 1) Wykasanie, odkrzaczanie oraz wypas prowadzone na obszarze łąk i nieużytków - najskuteczniejsza metoda przeciwdziałania procesowi sukcesji na terenach otwartych gdzie występują cenne zbiorowiska. Są to podstawowe zabiegi ochronne naśladujące zabiegi stosowane w ekstensywnej gospodarce rolnej, które doprowadziły do wykształcenia się i utrzymania ekosystemów nieleśnych na tych terenach.
 - 2) Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi:
 - a) ograniczenie presji rekreacyjnej,
 - b) zakaz zalesiania i stosowania czynnej ochrony, polegającej na hamowaniu sukcesji roślinności.
 - 3) Ciepłolubne murawy napiaskowe:
 - a) ochrona czynna - utrzymanie odpowiednich warunków siedliskowych poprzez zahamowanie procesów sukcesji wtórnej,
 - b) usuwanie nalotu drzew i krzewów np. tarniny, brzozy, sosny,
 - c) karczowanie drzew i krzewów,
 - d) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
 - 4) Murawy naskalne:
 - a) ochrona polega na odsłanianiu ścian eksponowanych na południe,
 - b) niedopuszczenie do zacienienia skał poprzez usuwanie drzew i krzewów.
 - 5) Kwietne murawy kserotermiczne:
 - a) zahamowanie procesu sukcesji wtórnej poprzez usuwanie nalotu drzew i krzewów,
 - b) karczowanie drzew i krzewów,
 - c) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
 - 6) Rumowiska:
 - a) ochrona nieczynnych kamieniołomów,
 - b) ochrona bierna istniejących stanowisk przez prowadzenie wypasu bydła,
 - 7) Dla szczelinowych zbiorowisk paproci wskazana jest ochrona bierna umożliwiająca niezakłócone funkcjonowanie siedliska.
 - 8) Zakaz zabudowy i grodzenia wzgórz, ciągów dróg widokowych.
 - 9) Przeciwdziałanie niszczeniu zarośli i muraw kserotermicznych.
 - 10) Zabezpieczenie ruin przed dewastacją.
 - 11) Ochrona roślinności naskalnej.
 - 12) Monitoring i inwentaryzacja rzadkich i chronionych gatunków flory i fauny.
 - 13) Zakaz niszczenia roślinności murawowej.
- 5. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych i półotwartych o szachownicowym układzie leśno-polno- łąkowym:**
- 1) Bezwzględna ochrona krajobrazu polno-leśnego przez zakaz zabudowy.
 - 2) Utrzymanie istniejących stosunków wodnych przez zakaz osuszania.
 - 3) Najcenniejsze fragmenty łąk należy zabezpieczyć przed zalesianiem i zmianą na grunty orne.
 - 4) Stosowanie zabiegów typowych dla ekstensywnego rolnictwa: koszenie, okresowy wypas.
 - 5) Zakaz usuwania zadrzewień śródpolnych.
 - 6) Utrzymanie mozaiki krajobrazu.

- 7) Niewskazane nawożenie, gdyż zbiorowiska te są z natury ubogie.
- 8) Promowanie programów rolno-środowiskowych.
- 9) Edukacja ekologiczna w zakresie rolnictwa ekstensywnego i ekologicznego.
- 10) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 6. Zakres prac dla ochrony ekosystemów jaskiń:**
 - 1) Sposób ochrony powinien być opracowany indywidualnie dla każdej jaskini, tak, aby nie utrudniał dostępu nietoperzom, nie narażał nietoperzy wylatujących ze schronienia na ataki drapieżników, uniemożliwiał wtargnięcie do wnętrza osobom niepowołanym i nie zmieniał mikroklimatu schronienia.
 - 2) Jaskinie nieudostępnione dla masowego ruchu turystycznego zabezpieczyć przed penetracją.
 - 3) Wyznaczyć opiekuna jaskini ze środowisk lokalnych np.; mieszkańców, stowarzyszeń, organizacji, działających na tym terenie speleoklubów itp.
 - 4) Ciągły monitoring stanu jaskini oraz hibernujących nietoperzy.
 - 5) Ograniczenie liczby grup zwiedzających, aż do zakazu penetracji w okresie hibernacji.
 - 6) Monitoring i inwentaryzacja zoocenozy jaskiń.
- 7. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych:**
 - 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych.
 - 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów.
 - 3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin.
 - 4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską.
 - 5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego.
 - 6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego.
 - 7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu.
 - 8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu.
 - 9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic.
 - 10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.
 - 11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami.
 - 12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych.
 - 13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp.
 - 14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem
 - 15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości.
 - 16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.
 - 17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo.
 - 18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu,
 - 19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku.
 - 20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia.
 - 21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekaźnikowych.

- 8. Zakres prac dla ochrony walorów krajobrazowych dotyczących projektowania architektonicznego:**
- 1) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, z dopuszczalnymi naczółkami i przyczółkami, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytowa nie mniejszy niż 60 cm, jednorodne formy dachu w budynku (nad gankami i przybudówkami), pokrycie - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. Lukarny o jednakowym kącie nachylenia, takim samym jak głównych połaci, dachy lukarn występujących na jednej połaci dachowej nie mogą się łączyć.
 - b) rzut poziomy- preferowany prostokątny, wydłużony z dopuszczeniem ganków i podcieni,
 - c) wyraźne akcentowanie poziomów okapu i cokołu (np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur) a także odcięcie dachu na linii okapu od ściany szczytowej.
 - d) preferowana kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.
 - 2) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie mieszkalnym ujętych w pkt 1) oraz:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni,
 - b) wysokość budynku:
 - od poz. terenu do kalenicy max 9,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu),
 - od poziomu terenu do okapu max 4,5 m (mierzona jako średnia....),
 - c) kształt bryły budynku – preferowany horyzontalny, szerokość traktu określającego maksymalną dopuszczalną rozpiętość dachu mierzona po zewnętrznych krawędziach ścian nie przekracza 9,5 m,
 - d) zalecana powierzchnia biologicznie czynna działki:
 - dla działki o pow. do 1000 m² - min 45 % powierzchni całkowitej
 - dla działki o pow. powyżej 1000 m² - min. 60 % powierzchni całkowitej,
 - 3) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych dla istniejących budynków mieszkalnych przeznaczonych do rozbudowy i nadbudowy ujętych w pkt. 1 oraz:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni
 - b) wysokość budynku:
 - od poz. terenu do kalenicy max 12,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu),
 - od poziomu terenu do okapu max 7,5 m (mierzona jako średnia....),
 - c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,
 - 4) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie użyteczności publicznej (np. kościoły, szkoły, sklepy, hotele itp.) ujęte w pkt 1 oraz:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 10-45 stopni
 - b) wysokość budynku harmonijnie wkomponowana w teren,
 - c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,
 - 5) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie gospodarczym i gospodarczo - garażowym:
 - a) dachy o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytową nie może być mniejszy niż 60 cm, pokrycie dachu - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi.

	b) wysokość budynku - jedna kondygnacja, c) kształt bryły - preferowany horyzontalny, d) rzut poziomy - preferowany prostokątny, e) kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.
Obszar nr 4 – Obszar krajobrazu kulturowego-nieharmonijnego	
Obszar nr 4 A – Obszary o pośrednich wartościach przyrodniczych i krajobrazowych	
Charakterystyka Obszaru	W skład obszaru wchodzi tereny o niezidentyfikowanych lub bardzo zróżnicowanych wartościach krajobrazowych oraz tereny zabudowy wiejskiej. W obrębie obszaru dopuszcza się działalność inwestycyjną związaną z funkcjonowaniem Parku oraz zaspokajaniem potrzeb jego mieszkańców; warunkiem dopuszczenia inwestycji jest brak ich niekorzystnego wpływu na krajobraz i środowisko przyrodnicze.
Cel utworzenia	Ochrona środowiska Parku z jednoczesnym udostępnieniem obszaru dla racjonalnego wykorzystania w celu zaspokojenia potrzeb rozwojowych mieszkańców tego obszaru
Preferowane działania ochronne	1. Wzmacnianie walorów środowiska przyrodniczego poprzez wzbogacanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, zadrzewień alejowych. 2. Wzmacnianie walorów środowiska przyrodniczego poprzez neutralizację negatywnego wpływu na środowisko istniejącego zagospodarowania terenu – wprowadzanie zadrzewień kępowych w otoczeniu kompleksów zabudowy, ujednolicenie formy architektonicznej obiektów budowlanych. 3. Rozwój funkcji mieszkaniowej w strefie poprzez uporządkowane i intensywne zagospodarowanie turystyczne – lokalizacja obiektów obsługi ruchu turystycznego – parków wodnych, hoteli, restauracji, wypożyczalni sprzętu turystycznego, stadnin. 4. Rozwój funkcji mieszkaniowej w strefie poprzez organizację zespołów zabudowy rekreacyjnej z towarzyszącą infrastrukturą.
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	- Gmina Mstów: Wielki Dół, Cegielnia, Wancerzów, Rajsko, Tasarki, wschodnia część Góry Kamień, od Kamienne Doły do Góra Chrapki (Małusy), Srocko, Siedlec – Mstów – Gąsczyk, Grodzisko, - Gmina Olsztyn: reszta obszaru w Gminie, - Gmina Janów: Pabianice – Brus, Góra Kadzielnia, Siedlec Piekło, Ostra Góra, Szczypie, okolice dróg i zabudowa wsi, Siedlec Krzyże, Żłoty Potok, Góra Krzemionka, Dębczyna, Hucisko – wieś, północno – zachodnia część Góry Gorzkowskie, Bystrzanowice Dwór, - Gmina Niegowa: Gorzków Stary Wieś, Trzebnów Wieś, Postaszowice, Niegowa, Okupniki, Mzurów, Ogorzelnik, Moczydło – Łyse Góry, Sadki, Poddebina, Zapasieche, Mirów – Podłazie, Łysa Góra, Dąbrowa, - Gmina Włodowice: Zdów wieś, Grzybowa, Góra Włodowska, Rzędkowskie Gaje, Smolnik, Jezioro, Jęderki, Parkoszowice, Morsko okolice Cyganówki, - Gmina Żarki: Kotowice, Podkotowice, Jaworzniak Niwy, Przewodzisławice, Pustkowie, na północny – wschód od Wysokiej Lelowskiej, Szczypie, Nowiny, Podlesie, na zachód od Zaborza, - Gmina Zawiercie: Piecki, Skarżyce, Kolinia Śmigówki, Kromołów, Karlin, Kol. Gościńiec, Morsko Zamek, Dąbrowa – Zapole - Gmina Kroczyce: Pieseczno wieś, Podlesice Wieś, okolice ośrodka w Morsku, okolice Ostańca w Podlesicach, Kijoska, Lgotka, Kostkowie, Waleniec, - Gmina Pilica: Złożeniec, Dołki, między Kąpielkami a Słonym Dołem, na północ od Grzebień, wieś Smoleń, - Gmina Żarnowiec: na północ od Zarzecza, - Gmina Łazy: klin pomiędzy Oстрыm Kamieniem a osadą Centurii – Hutki Kanki, Skałbania,

	<p>- Gmina Ogrodzieniec: Podzamcze, Zuzanka, Góra Birów, Ryczów wieś, zabudowa Kolonii Ryczów, rejon między Centurią a Grochowcem, Morusy, Skolnica,</p> <p>- Gmina Dąbrowa Górnicza: Walek.</p>
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>Waloryzacja oraz rozpoznanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Całego Obszaru dotyczą projekty: <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Syntezy wartości etnograficznych, 3) Syntezy zasobów archeologicznych, 4) Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej. 2. Waloryzacja przyrodnicza obszarów leśnych, 3. Rozpoznanie przyrodnicze oraz waloryzacja przyrodnicza muraw kserotermicznych i muraw naskalnych, 4. Waloryzacja przyrodnicza agrocenoz, 5. Walory przyrodnicze jaskiń i schronisk, 6. Walory krajobrazowe ostańców skalnych.
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres prac dla ochrony nieleśnych ekosystemów wodnych i podmokłych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Unikanie wprowadzania gatunków obcych ekologicznie i geograficznie. 2) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 3) Ochrona wywierzysk i źródeł przez tworzenie użytków ekologicznych. 4) Ochrona obszarów podmokłych, w tym łąk zalewowych, dawnych zbiorników młyńskich i stawów ma przyczynić się do ochrony i odtworzenia ekosystemów mokradłowych stanowiących siedliska wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Tereny te powinny tworzyć naturalne strefy zalewowe i retencyjne dolin rzecznych. Jest to ważne tym bardziej, że obszar tej części Wyżyny posiada ubogie zasoby wody. 5) Ekstensywna gospodarka rolna w oparciu o istniejące łąki. 6) Modernizacja i odtwarzanie dawnych systemów melioracyjnych. 7) Pozostawianie miejsc nieużytkowanych do samorzutnego zarośnięcia. 8) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska. 2. Zakres prac dla ochrony ekosystemów leśnych o cechach buczyn, grądów, borów oraz innych lasów liściastych i mieszanych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Dolesienia uwzględniające ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu. 2) Pozostawianie starych drzew jako pełniących funkcję drzew nasiennych oraz funkcję mikrosiedlisk. 3) Ochrona naturalnych biotopów, a szczególnie zakaz likwidacji roślinności naturalnej. 4) Doprowadzenie do zwiększenia wieku drzew. 5) Buczyny: kwaśna niżowa, żyzna niżowa, żyzna sudecka i storczykowa: <ol style="list-style-type: none"> a) w razie stwierdzenia nadmiernego zwarcia warstwy krzewów lub koron drzew, które powodują negatywny wpływ na rosnące rzadkie i chronione gatunki roślin (np. warzucha polska) należy przerzedzać oceniające je drzewa. 6) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska. 3. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych: wydmy, muraw, wzgórz ostańcowych z rumowiskami: <ol style="list-style-type: none"> 1) Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi: <ol style="list-style-type: none"> a) ograniczenie presji rekreacyjnej, b) zakaz zalesiania i stosowania czynnej ochrony, polegającej na hamowaniu sukcesji roślinności.

- 2) Ciepłolubne murawy napiaskowe:
 - a) ochrona czynna - utrzymanie odpowiednich warunków siedliskowych poprzez zahamowanie procesów sukcesji wtórnej,
 - b) usuwanie nalotu drzew i krzewów np. tarniny, brzozy, sosny,
 - c) karczowanie drzew i krzewów,
 - d) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
- 3) Murawy naskalne:
 - a) ochrona polega na odsłanianiu ścian eksponowanych na południe,
 - b) niedopuszczenie do zacinienia skał poprzez usuwanie drzew i krzewów.
- 4) Kwietne murawy kserotermiczne:
 - a) zahamowanie procesu sukcesji wtórnej poprzez usuwanie nalotu drzew i krzewów,
 - b) karczowanie drzew i krzewów,
 - c) zapewnić ekstensywny wypas muraw najlepiej z udziałem „prymitywnych”, lokalnych ras zwierząt.
- 5) Rumowiska:
 - a) ochrona nieczynnych kamieniołomów,
 - b) ochrona bierna istniejących stanowisk przez prowadzenie wypasu bydła,
- 6) Dla szczelinowych zbiorowisk paproci wskazana jest ochrona bierna umożliwiająca niezakłócone funkcjonowanie siedliska.
- 7) Zakaz zabudowy i grodzenia wzgórz, ciągów dróg widokowych.
- 8) Przeciwdziałanie niszczeniu zarośli i muraw kserotermicznych.
- 9) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 4. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych i półotwartych o szachownicowym układzie leśno-polno-łąkowym:**
 - 1) Bezwzględna ochrona krajobrazu polno-leśnego przez zakaz zabudowy.
 - 2) Utrzymanie istniejących stosunków wodnych przez zakaz osuszania.
 - 3) Najcenniejsze fragmenty łąk należy zabezpieczyć przed zalesianiem i zmianą na grunty orne.
 - 4) Zakaz usuwania zadrzewień śródpolnych.
 - 5) Utrzymanie mozaiki krajobrazu.
 - 6) Promowanie programów rolno-środowiskowych.
 - 7) Edukacja ekologiczna w zakresie rolnictwa ekstensywnego i ekologicznego
 - 8) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska.
- 5. Zakres prac dla ochrony ekosystemów jaskiń:**
 - 1) Sposób ochrony powinien być opracowany indywidualnie dla każdej jaskini, tak, aby nie utrudniał dostępu nietoperzom, nie narażał nietoperzy wylatujących ze schronienia na ataki drapieżników, uniemożliwiał wtargnięcie do wnętrza osobom niepowołanym i nie zmieniał mikroklimatu schronienia.
 - 2) Jaskinie nieudostępnione dla masowego ruchu turystycznego zabezpieczyć przed penetracją.
 - 3) Wyznaczyć opiekuna jaskini ze środowisk lokalnych np.: mieszkańców, stowarzyszeń, organizacji, działających na tym terenie speleoklubów itp.
 - 4) Ciągły monitoring stanu jaskini oraz hibernujących nietoperzy.
 - 5) Ograniczenie liczby grup zwiedzających, aż do zakazu penetracji w okresie hibernacji.
 - 6) Monitoring i inwentaryzacja zoocenozy jaskiń.
- 6. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych:**

- 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych.
- 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów.
- 3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin.
- 4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską.
- 5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego.
- 6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego.
- 7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu.
- 8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu.
- 9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic.
- 10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.
- 11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami.
- 12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych.
- 13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp.
- 14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem
- 15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości.
- 16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.
- 17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo.
- 18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu,
- 19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku.
- 20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia.
- 21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekątnikowych.
7. Zakres prac dla ochrony walorów krajobrazowych dotyczących projektowania architektonicznego:
 - 1) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, z dopuszczalnymi naczółkami i przyczółkami, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytowa nie mniejszy niż 60 cm, jednorodne formy dachu w budynku (nad gankami i przybudówkami), pokrycie - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. Lukarny o jednakowym kącie nachylenia, takim samym jak głównych połaci, dachy lukarn występujących na jednej połaci dachowej nie mogą się łączyć.
 - b) rzut poziomy- preferowany prostokątny, wydłużony z dopuszczeniem ganków i podcieni,
 - c) wyraźne akcentowanie poziomów okapu i cokołu (np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur) a także odcięcie dachu na linii okapu od ściany szczytowej.
 - d) preferowana kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.
 - 2) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie mieszkalnym ujętych w pkt 1) oraz:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni,
 - b) wysokość budynku:

	<ul style="list-style-type: none"> - od poz. terenu do kalenicy max 9,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu), - od poziomu terenu do okapu max 4,5 m (mierzona jako średnia....), c) kształt bryły budynku – preferowany horyzontalny, szerokość traktu określającego maksymalna dopuszczalną rozpiętość dachu mierzona po zewnętrznych krawędziach ścian nie przekracza 9,5 m, d) zalecana powierzchnia biologicznie czynna działki: <ul style="list-style-type: none"> - dla działki o pow. do 1000 m² - min 45 % powierzchni całkowitej - dla działki o pow. powyżej 1000 m² - min. 60 % powierzchni całkowitej, <p>3) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych dla istniejących budynków mieszkalnych przeznaczonych do rozbudowy i nadbudowy ujętych w pkt. 1 oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni b) wysokość budynku: <ul style="list-style-type: none"> - od poz. terenu do kalenicy max 12,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu), - od poziomu terenu do okapu max 7,5 m (mierzona jako średnia....), c) kształt bryły – preferowany horyzontalny, <p>4) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie użyteczności publicznej (np. kościoły, szkoły, sklepy, hotele itp.) ujęte w pkt 1 oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 10-45 stopni b) wysokość budynku harmonijnie wkomponowana w teren, c) kształt bryły – preferowany horyzontalny, <p>5) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie gospodarczym i gospodarczo - garażowym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dachy o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytową nie może być mniejszy niż 60 cm, pokrycie dachu - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. b) wysokość budynku - jedna kondygnacja, c) kształt bryły – preferowany horyzontalny, d) rzut poziomy- preferowany prostokątny, e) kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.
--	--

Obszar nr 4 B - Obszary wzmocnienia wartości kulturowych

Charakterystyka Obszaru	Obszar obejmuje rejony charakteryzujące się dużym nagromadzeniem wartości kulturowych – ruiny zamków, tereny nagromadzenia zabytków etnograficznych, zabytkowe zespoły urbanistyczne itp. oraz tereny powiązań pomiędzy tymi elementami. Obszar charakteryzuje się występowaniem zagrożeń dla wartości kulturowych powodowanych przez różne czynniki – przede wszystkim przez wprowadzanie elementów obcych kulturowo, zamykanie powiązań kulturowych oraz niszczenie samych obiektów
Cel utworzenia	Ochrona walorów kulturowych poprzez ich zachowanie i rewaloryzację
Preferowane działania ochronne	Zależne od obszaru podstawowego, na który nakłada się niniejszy obszar, realizowane z poszanowaniem istniejących walorów kulturowych, w miarę możliwości podkreślające te walory.
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	- Gmina Olsztyn: Wzgórze Zamkowe, Góra Cegielnia, Ostra Górka,

	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Janów: Złoty Potok, Janów, - Gmina Niegowa: rejon zamków Mirów, Bobolice, - Gmina Żarki: Żarki oraz Przewodzisławice, - Gmina Ogrodzieniec: zamek w Podzamczu, wzgórze Suchy Poteć i okolice, Góra Birów.
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>Waloryzacja oraz rozpoznanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Całego Obszaru dotyczą projekty: <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Syntezy wartości etnograficznych, 3) Synteza zasobów archeologicznych, 4) Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej 2. Waloryzacja przyrodnicza obszarów leśnych. 3. Rozpoznanie przyrodnicze oraz waloryzacja przyrodnicza muraw kserotermicznych oraz muraw naskalnych. 4. Waloryzacja przyrodnicza agrocenoz. 5. Walory przyrodnicze jaskiń i schronisk. 6. Walory krajobrazowe ostańców skalnych.
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zakres prac dla ochrony ekosystemów otwartych: wydmy, muraw, wzgórz ostańcowych z rumowiskami: <ol style="list-style-type: none"> 1) Zakaz zabudowy i grodzenia wzgórz, ciągów dróg widokowych. 2) Przeciwdziałanie niszczeniu zarośli i muraw kserotermicznych. 3) Zabezpieczenie ruin przed dewastacją. 4) Ochrona roślinności naskalnej. 5) Zakaz niszczenia roślinności charakterystycznej dla zbiorowiska. 2. Zakres prac dla ochrony ekosystemów jaskiń: <ol style="list-style-type: none"> 1) Sposób ochrony powinien być opracowany indywidualnie dla każdej jaskini, tak, aby nie utrudniał dostępu nietoperzom, nie narażał nietoperzy wylatujących ze schronienia na ataki drapieżników, uniemożliwiał wtargnięcie do wnętrza osobom niepowołanym i nie zmieniał mikroklimatu schronienia. 2) Jaskinie nieudostępniowane dla masowego ruchu turystycznego zabezpieczyć przed penetracją. 3) Wyznaczyć opiekuna jaskini ze środowisk lokalnych np.; mieszkańców, stowarzyszeń, organizacji, działających na tym terenie speleoklubów itp. 4) Ciągły monitoring stanu jaskini oraz hibernujących nietoperzy. 5) Ograniczenie liczby grup zwiedzających, aż do zakazu penetracji w okresie hibernacji. 6) Monitoring i inwentaryzacja zoocenozy jaskiń. 3. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych: <ol style="list-style-type: none"> 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych. 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów. 3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin. 4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską. 5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego. 6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego.

- 7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu.
 - 8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu.
 - 9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic.
 - 10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej.
 - 11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami.
 - 12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych.
 - 13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp.
 - 14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem
 - 15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości.
 - 16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych.
 - 17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo.
 - 18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu,
 - 19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku.
 - 20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia.
 - 21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekątnikowych.
- 4. Zakres prac dla ochrony walorów krajobrazowych dotyczących projektowania architektonicznego:**
- 1) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, z dopuszczalnymi naczółkami i przyczółkami, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytowa nie mniejszy niż 60 cm, jednorodne formy dachu w budynku (nad gankami i przybudówkami), pokrycie - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. Lukarny o jednakowym kącie nachylenia, takim samym jak głównych połaci, dachy lukarn występujących na jednej połaci dachowej nie mogą się łączyć,
 - b) rzut poziomy- preferowany prostokątny, wydłużony z dopuszczeniem ganków i podcieni,
 - c) wyraźne akcentowanie poziomów okapu i cokołu (np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur) a także odcięcie dachu na linii okapu od ściany szczytowej,
 - d) preferowana kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.
 - 2) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie mieszkalnym ujętych w pkt 1) oraz:
 - a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni,
 - b) wysokość budynku:
 - od poz. terenu do kalenicy max 9,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu),
 - od poziomu terenu do okapu max 4,5 m (mierzona jako średnia...),
 - c) kształt bryły budynku – preferowany horyzontalny, szerokość traktu określającego maksymalną dopuszczalną rozpiętość dachu mierzona po zewnętrznych krawędziach ścian nie przekracza 9,5 m,
 - d) zalecana powierzchnia biologicznie czynna działki:
 - dla działki o pow. do 1000 m² - min 45 % powierzchni całkowitej
 - dla działki o pow. powyżej 1000 m² - min. 60 % powierzchni całkowitej,

	<p>3) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych dla istniejących budynków mieszkalnych przeznaczonych do rozbudowy i nadbudowy ujętych w pkt. 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od poz. terenu do kalenicy max 12,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu), - od poziomu terenu do okapu max 7,5 m (mierzona jako średnia....), <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>4) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie użyteczności publicznej (np. kościoły, szkoły, sklepy, hotele itp.) ujęte w pkt 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 10-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku harmonijnie wkomponowana w teren,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>5) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie gospodarczym i gospodarczo - garażowym:</p> <p>a) dachy o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytową nie może być mniejszy niż 60 cm, pokrycie dachu - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi.</p> <p>b) wysokość budynku - jedna kondygnacja,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>d) rzut poziomy- preferowany prostokątny,</p> <p>e) kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.</p>
Obszar nr 5 - Obszar krajobrazu urbanizowanego	
Charakterystyka Obszaru	W skład obszaru wchodzi obszary zabudowy wyróżniające się nagromadzeniem form architektonicznych charakterystycznych dla obszaru miast – duża gęstość zabudowy, budynki kilku – kondygnacyjne, utwardzone nawierzchnie ulic, placów i chodników, betonowe latarnie uliczne. Jest to obszar nakładający dodatkowe uwarunkowania funkcjonalne na fragmenty opisanych wcześniej obszarów. Obejmuje tereny wymagające podjęcia specjalnych działań podkreślających charakter i najcenniejsze elementy obszaru, bądź zmierzających do likwidacji niekorzystnego oddziaływania obszaru na otoczenie
Cel utworzenia	Koncentracja usług ponadpodstawowych,
Preferowane działania ochronne	Harmonijna realizacja usług ponadpodstawowych głównie w zakresie usług - centrów rozrywki, handlu, informacji turystycznej.
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	<ul style="list-style-type: none"> - Gmina Mstów: zabudowa Mstowa oraz Wancerzowa, - Gmina Olsztyn: obszar Olsztyna, - Gmina Janów: Złoty Potok, Janów: wieś - Gmina Żarki: miasto Żarki, - Gmina Ogrodzieniec - Gmina Olsztyn: kamieniołom Kielniki oraz teren usług kultury i usług turystyczno – wypoczynkowych zabudowany obiektami PIG (strefa IIB),
Merytoryczne przygotowanie	Waloryzacja oraz rozpoznanie:

proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	<p>1. Całego Obszaru dotyczą projekty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Synteza wartości etnograficznych, 3) Syntezy zasobów archeologicznych, 4) <u>Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej.</u>
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	<p>1. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych. 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów. 3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin. 4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską. 5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego. 6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego. 7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu. 8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu. 9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic. 10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej. 11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami. 12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych. 13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp. 14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem. 15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości. 16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych. 17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo. 18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu. 19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku. 20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia. 21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekładnikowych. <p>2. Zakres prac dla ochrony walorów krajobrazowych dotyczących projektowania architektonicznego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie: <ol style="list-style-type: none"> a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, z dopuszczalnymi naczółkami i przyczółkami, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytowa nie mniejszy niż 60 cm, jednorodne formy dachu w budynku (nad gankami i przybudówkami), pokrycie - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. Lukarny o jednakowym kącie nachylenia, takim samym jak głównych połaci, dachy lukarn występujących na jednej połaci dachowej nie mogą się łączyć. b) rzut poziomy- preferowany prostokątny, wydłużony z dopuszczeniem ganków i podcieni, c) wyraźne akcentowanie poziomów okapu i cokołu (np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur) a także odcięcie dachu na linii okapu od ściany szczytowej.

	<p>d) preferowana kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.</p> <p>2) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie mieszkalnym ujętych w pkt 1) oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni,</p> <p>b) wysokość budynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od poz. terenu do kalenicy max 9,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu), - od poziomu terenu do okapu max 4,5 m (mierzona jako średnia....), <p>c) kształt bryły budynku – preferowany horyzontalny, szerokość traktu określającego maksymalna dopuszczalną rozpiętość dachu mierzona po zewnętrznych krawędziach ścian nie przekracza 9,5 m,</p> <p>d) zalecana powierzchnia biologicznie czynna działki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dla działki o pow. do 1000 m² - min 45 % powierzchni całkowitej - dla działki o pow. powyżej 1000 m² - min. 60 % powierzchni całkowitej, <p>3) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych dla istniejących budynków mieszkalnych przeznaczonych do rozbudowy i nadbudowy ujętych w pkt. 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od poz. terenu do kalenicy max 12,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu), - od poziomu terenu do okapu max 7,5 m (mierzona jako średnia....), <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>4) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie użyteczności publicznej (np. kościoły, szkoły, sklepy, hotele itp.) ujęte w pkt 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 10-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku harmonijnie wkomponowana w teren,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>5) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie gospodarczym i gospodarczo - garażowym:</p> <p>a) dachy o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytową nie może być mniejszy niż 60 cm, pokrycie dachu - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi.</p> <p>b) wysokość budynku - jedna kondygnacja,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>d) rzut poziomy- preferowany prostokątny,</p> <p>e) kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.</p>
Obszar nr 6 - Obszar krajobrazu zdegradowanego	
Charakterystyka Obszaru	Obszar ograniczania negatywnego oddziaływania na otoczenie: w skład obszaru wchodzi obszary nieuporządkowanej lub „dzikiej” zabudowy letniskowej, „dzikie” wysypiska odpadów, składowiska złomu, tereny wymagające rekultywacji, bariery widokowe i inne elementy negatywnie oddziałujące na otoczenie,

Cel utworzenia	Porządkowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów wywierających negatywny wpływ na otoczenie,
Preferowane działania ochronne	Realizowane w celu ograniczenia czynników negatywnie oddziałujących na środowisko przyrodnicze zależne od obszaru podstawowego, na który nakłada się niniejszy obszar.
Najcenniejsze obiekty w Obszarze	
Merytoryczne przygotowanie proponowanych zabiegów ochronnych w Obszarze	Waloryzacja oraz rozpoznanie: 1. Całego Obszaru dotyczą projekty: 1) Studium i typologizacja krajobrazu, 2) Syntezy wartości etnograficznych, 3) Syntezy zasobów archeologicznych, 4) Określenie miejscowych cech tradycyjnej architektury, zabudowy wiejskiej i małomiasteczkowej.
Zakresy prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu	1. Zakres prac dla ochrony walorów kulturowych: 1) Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, z zachowaniem mozaiki terenów leśnych i otwartych. 2) Zachowanie obiektów i obszarów archeologicznych o sekwencji chronologicznej do badań ratowniczych i nadzoru archeologicznego w przypadku planów zainwestowania tych obszarów. 3) Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego do rozwoju poszczególnych miejscowości i gmin. 4) Inwentaryzacja i monitoring budownictwa regionalnego oraz objęcie najcenniejszych obiektów ochroną konserwatorską. 5) Ochrona krajobrazu kulturowego wsi i jej wyrazu architektonicznego. 6) Ochrona najlepiej zachowanych przykładów budownictwa wiejskiego. 7) Wspomaganie i promocja inwestycji budowlanych o charakterze regionalnym nawiązującym do otaczającego krajobrazu. 8) Renowacja lub budowa nowych obiektów w nawiązaniu do historycznej formy domu. 9) Ochrona ruin średniowiecznych zamków i strażnic. 10) Ochrona stanowisk archeologicznych o własnej formie krajobrazowej. 11) Ochrona zespołów pałacowo-folwarcznych wraz z przyległymi parkami. 12) Ochrona zabytkowych kościołów, cmentarzy oraz kapliczek i krzyży przydrożnych. 13) Ochrona zabytkowych budowli technicznych: młynów, cegielni itp. 14) Kształtowanie harmonijnego krajobrazu współczesnego i form zabudowy związanej z otoczeniem 15) Uwydatnienie historycznych układów przestrzennych miejscowości. 16) Utrzymanie skali dotychczasowych układów osadniczych i ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez porządkowanie i uzupełnianie istniejących układów przestrzennych. 17) Ograniczenie zabudowy terenów cennych widokowo. 18) Kształtowanie ciągów i osi widokowych z jednoczesnym ograniczeniem nieprzewidzianych zadrzewień i zakrzewień utrudniających percepcję krajobrazu, 19) Likwidacja dzikich wysypisk śmieci oraz dzikich wyrobisk wapienia i piasku. 20) Zachowanie starych drzew w zagrodach, bez drzew stanowiących niebezpieczeństwo dla ludzi i mienia. 21) Ograniczenie budowy dominant krajobrazowych: sieci napowietrznych linii elektroenergetycznych, masztów przekątnikowych. 2. Zakres prac dla ochrony walorów krajobrazowych dotyczących projektowania architektonicznego: 1) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie: a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, z dopuszczalnymi naczółkami i przyczółkami, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytowa nie mniejszy niż 60 cm, jednorodne formy dachu w budynku (nad gankami i przybudówkami), pokrycie

	<p>- dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi. Lukarny o jednakowym kącie nachylenia, takim samym jak głównych połaci, dachy lukarn występujących na jednej połaci dachowej nie mogą się łączyć.</p> <p>b) rzut poziomy- preferowany prostokątny, wydłużony z dopuszczeniem ganków i podcieni,</p> <p>c) wyraźne akcentowanie poziomów okapu i cokołu (np. poprzez zróżnicowanie kolorystyki i faktur) a także odcięcie dachu na linii okapu od ściany szczytowej.</p> <p>d) preferowana kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.</p> <p>2) Wprowadzenie następujących zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie mieszkalnym ujętych w pkt 1) oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni,</p> <p>b) wysokość budynku:</p> <p>- od poz. terenu do kalenicy max 9,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu),</p> <p>- od poziomu terenu do okapu max 4,5 m (mierzona jako średnia....),</p> <p>c) kształt bryły budynku – preferowany horyzontalny, szerokość traktu określającego maksymalną dopuszczalną rozpiętość dachu mierzona po zewnętrznych krawędziach ścian nie przekracza 9,5 m,</p> <p>d) zalecana powierzchnia biologicznie czynna działki:</p> <p>- dla działki o pow. do 1000 m² - min 45 % powierzchni całkowitej</p> <p>- dla działki o pow. powyżej 1000 m² - min. 60 % powierzchni całkowitej,</p> <p>3) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych dla istniejących budynków mieszkalnych przeznaczonych do rozbudowy i nadbudowy ujętych w pkt. 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku:</p> <p>- od poz. terenu do kalenicy max 12,0 m (mierzona jako średnia arytmetyczna wysokości najwyższej i najniższej od proj. poziomu terenu),</p> <p>- od poziomu terenu do okapu max 7,5 m (mierzona jako średnia....),</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>4) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie użyteczności publicznej (np. kościoły, szkoły, sklepy, hotele itp.) ujęte w pkt 1 oraz:</p> <p>a) dachy dwuspadowe symetryczne i wielospadowe z kalenicą, o kącie nachylenia połaci 10-45 stopni</p> <p>b) wysokość budynku harmonijnie wkomponowana w teren,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>5) Wprowadzenie zalecanych formy architektonicznych w nowym budownictwie gospodarczym i gospodarczo - garażowym:</p> <p>a) dachy o kącie nachylenia połaci 30-45 stopni, min. wysięg okapu i wiatrownic poza ścianę szczytową nie może być mniejszy niż 60 cm, pokrycie dachu - dachówką lub materiałami dachówkopodobnymi.</p> <p>b) wysokość budynku - jedna kondygnacja,</p> <p>c) kształt bryły – preferowany horyzontalny,</p> <p>d) rzut poziomy- preferowany prostokątny,</p> <p>e) kolorystyka - ciemne barwy dachu (brąz, czerwień, szarość - czarne), elewacje zharmonizowane z dachem i z zastosowaniem naturalnych faktur (zwłaszcza drewnianych, kamiennych, murowanych), kolorystyka kominów i innych elementów na dachu stonowana z kolorystyką dachu.</p>
--	---

Tabela nr 3

Udostępnianie Parków dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i innych form gospodarowania oraz określenie sposobów korzystania z nich

[illegible]

		stowarzyszenia i inne organizacje
Udostępnienie terenu Parków dla celów gospodarki rolnej, leśnej i zadrzewieniowej		
Obszary działań ochronnych od 1 do 6 Strefy funkcjonalne od I do IV (wraz z podstrefami).	1. Udostępnienie terenu Parków do celów gospodarki rolnej, leśnej i zadrzewieniowej odbywa się w oparciu o zapisy Planu ochrony Parków, zapisy ustawowe i decyzje organów administracji.	ZPKWŚ, Gmina
	2. W zakresie gospodarki zadrzewieniowej odnośnie określenia sposobów korzystania z terenu Parków stosuje się: 1) Wykonanie w ścisłej współpracy z gminami opracowania studium i realizację zaleceń w zakresie wprowadzania zadrzewień i zakrzewień śródpolnych na wybranych obszarach parków - zgodnie z kartami tematu ujętymi w dokumentacji do planu ochrony, 2) Wycinkę monokultur i zadrzewień pasowych negatywnie oddziałujących na krajobraz, 3) Kontrolę realizacji cięć pielęgnacyjnych w zadrzewieniach i drzewostanach - w przypadku stwierdzenia niszczenia zadrzewień i drzewostanów w wyniku cięć pielęgnacyjnych prowadzonych niezgodnie ze sztuką Dyrektor Zespołu Parków podejmuje czynności wyjaśniające i kieruje sprawę do właściwych organów, 4) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie gospodarki zadrzewieniowej. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy dotyczące zmian zapisów planu ochrony,	Nadleśnictwo
	3. W zakresie gospodarki leśnej odnośnie określenia sposobów korzystania z terenu Parków stosuje się: 1) Zachowanie wielofunkcyjnego charakteru lasu poprzez utrzymanie wielofunkcyjnych i wielowiekowych drzewostanów o cechach lasu naturalnego, 2) Oznaczanie w planach urządzania lasu najcenniejszych fragmentów lasów o charakterze naturalnym i prowadzenie w odniesieniu do nich gospodarki leśnej jak przy drzewostanach zachowawczych, 3) Dążenie do eliminacji zrębów zupełnych oraz stosowanie rębni umożliwiających naturalne odnowienie lasu i rozwój jego wielowarstwowej struktury, 4) Przebudowę drzewostanów sztucznego pochodzenia, zwykle sosnowych, w kierunku osiągnięcia drzewostanów mieszanych i liściastych, które będą odpowiadały warunkom glebowo – siedliskowym, 5) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie gospodarki leśnej. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy dotyczące zmian zapisów planu ochrony,	ZPKWŚ
	4. W zakresie gospodarki rolnej odnośnie określenia sposobów korzystania z terenu PK stosuje się: 1) Zachowanie tradycyjnego układu mozaikowego pól uprawnych kształtującego agrarny krajobraz	Gmina

	<p>wybranych obszarów Parków włącznie z powrotem do gospodarki hodowlano-pasterskiej oraz dobór struktury upraw,</p> <p>2) Opracowanie we współpracy z Zespołem Parków studium i realizacja zaleceń w zakresie wprowadzania zadrzewień i zakrzewień śródpolnych na wybranych obszarach parków,</p> <p>3) Kontrole realizacji cięć pielęgnacyjnych w zadrzewieniach śródpolnych i przydrożnych niszczenia zadrzewienia podjęcia adekwatnych do rodzaju zdarzenia czynności prawnych.,</p> <p>4) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie gospodarki rolnej. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy dotyczące zmian zapisów planu ochrony,</p>	ZPKWŚ
<p align="center">Udostępnienie terenu Parków dla celów popularyzacji walorów Parków i kształtowania świadomości społeczności lokalnych i turystów</p>		
<p>Obszary działań ochronnych od 1 do 6</p> <p>Strefy funkcjonalne od I do V (wraz z podstrefami).</p>	<p>1. Udostępnienie terenu Parków do celów popularyzacji walorów Parków i kształtowania świadomości społeczności lokalnych i turystów odbywa się w oparciu o zapisy Planu ochrony Parków, zapisy ustawowe (Ustawy o ochronie Przyrody).</p> <p>2. Udostępnienie dotyczy organizowania edukacji ekologicznej, w tym ścieżek dydaktycznych i obejmuje:</p> <p>1) Tworzenie i organizacje ośrodków edukacji ekologicznej, poprawę funkcjonowania już istniejących, unowocześnianie bazy materiałowo - sprzętowej oraz oferty edukacyjnej,</p> <p>2) Budowę ścieżek dydaktycznych, organizowanie konkursów, pogadanek, wycieczek, szkolenie liderów społeczności lokalnej,</p> <p>3) Finansowanie lub poszukiwanie pozabudżetowych źródeł finansowania przedsięwzięć z dziedziny edukacji ekologicznej,</p> <p>4) Prowadzenie badań społecznych w celu kontroli efektów prowadzonej działalności edukacyjnej,</p> <p>5) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie edukacji ekologicznej. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy,</p> <p>3. Popularyzacja walorów Parków:</p> <p>1) Rozpowszechnianie informacji o obowiązujących zaleceniach, zasadach i unormowaniach wynikających z zapisów Planu ochrony Parków, celów ochrony dla istniejących i projektowanych form ochrony przyrody,</p> <p>2) Umieszczanie tablic informacyjnych dotyczących Parku i innych form ochrony przyrody,</p> <p>3) Finansowanie lub poszukiwanie pozabudżetowych źródeł finansowania popularyzacji,</p> <p>4) Prowadzenie badań społecznych w celu kontroli efektów prowadzonej działalności popularyzacyjnej,</p>	<p>ZPKWŚ, Nadleśnictwa, Gminy, stowarzyszenia, szkoły wszystkich szczebli i inne organizacje</p> <p>ZPKWŚ, Nadleśnictwa, Gminy, stowarzyszenia, szkoły wszystkich</p>

	5) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie popularyzacji. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy,	szczebli i inne organizacje
Udostępnienie terenu Parków dla celów realizacji inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej oraz gospodarka komunalna		
Obszary działań ochronnych od 3 do 6 i Strefy funkcjonalne od II do IV (wraz z podstrefami).	<p>1. Udostępnienie terenu Parku dla celów zaspokojenia potrzeb realizacji inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej mieszkaniowych odbywa się przez procedurę opracowania studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzje administracyjne i zapisy Planu ochrony Parków.</p> <p>2. Sposób korzystania z terenu Parków musi zapewnić zrównoważony rozwój gospodarczy obszaru w zakresie gospodarczego ich wykorzystania poprzez:</p> <p>1) Składanie wniosków do studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących realizacji różnorodnej działalności gospodarczej oraz inwestycji infrastrukturalnych:</p> <p>a) składanie wniosków ma na celu stwierdzenie zgodności proponowanych kierunków i form zagospodarowania przestrzennego z celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody i zapisami Planu ochrony Parków, oraz identyfikację i eliminację zagrożeń,</p> <p>b) doprecyzowanie zasięgu i przebiegu granic stref funkcjonalnych oraz określenie pożądanych form obiektów kubaturowych nawiązujących do tradycji lokalnej,</p> <p>c) dotyczy szczególnie inwestycji infrastrukturalnych oraz związanych z przemysłem, rzemiosłem i usługami,</p> <p>2) Identyfikacja i ocena wpływu na środowisko Parków istniejących i potencjalnych lokalizacji inwestycji:</p> <p>a) identyfikacja i ocena ma na celu sprawdzenie, czy przewidywana lokalizacja nie koliduje z udokumentowanymi wartościami przyrodniczymi, krajobrazowymi i kulturowymi obszaru, celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody, zapisami Planu ochrony Parków,</p> <p>b) identyfikacja i ocena może zawierać wytyczne szczegółowe co do przedsięwzięć zabezpieczających środowisko Parków przed degradacją lub minimalizujących zagrożenia,</p> <p>3) Pomocy gminom w zakresie poszukiwania sposobów rozwiązywania problemów gospodarki ściekowej oraz realizacji inwestycji infrastrukturalnych w związanych z ochroną środowiska w zgodzie z celami ochrony istniejących form ochrony przyrody i zapisami Planu ochrony Parków,</p> <p>4) Kontrola realizacji inwestycji w terenie - w uzasadnionych przypadkach podejrzenia realizacji inwestycji w sposób niezgodny z celami ochrony istniejących form ochrony, z zapisami planu ochrony parku, warunkami określonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin, w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w pozwoleniach na budowę Dyrektor Zespołu Parków podejmuje czynności wyjaśniające i kieruje sprawę do właściwych organów,</p>	ZPKWŚ

	<p>5) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony parku w zakresie tworzenia warunków realizacji inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej oraz gospodarki komunalnej. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy dotyczące zmian zapisów planu ochrony,</p> <p>6) W procedurze opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego następuje doprecyzowanie (poziom własności) zasięgu i przebiegu granic stref funkcjonalnych w zgodności z założonymi celami ochrony Parków.</p>	Gminy
Udostępnienie terenu Parków dla celów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowo - bytowych - porządkowaniem osadnictwa		
Obszary działań ochronnych od 2 do 6 i Strefy funkcjonalne od II do IV(wraz z podstrefami).	<p>1. Udostępnienie terenu Parków dla celów zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych odbywa się przez procedurę opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzje administracyjne i zapisy Planu ochrony Parków.</p> <p>2. Udostępnienie ma na celu eliminację kolizji między proponowanymi sposobami zabudowy i wykorzystania terenu a istniejącymi lub proponowanymi formami ochrony przyrody i obejmuje:</p> <p>1) Składanie wniosków do studium i projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do proponowanych obszarów i form osadnictwa, w zakresie zgodności proponowanych kierunków i form zagospodarowania przestrzennego gminy z celami ochrony i zakazami dla istniejących form ochrony przyrody oraz zapisami Planu ochrony Parku. Wnioski wynikające z wytycznych Planu ochrony Parków dotyczą: standardów zabudowy, określenia dopuszczalnych rozwiązań w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, studiów i typologizacji krajobrazu, oraz doprecyzowania zasięgu i przebiegu granice (poziom własności) stref funkcjonalnych w zgodności z założonymi celami ochrony Parku,</p> <p>2) Uzgadniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do proponowanych form osadnictwa, w celu stwierdzenia ewentualnych kolizji proponowanych kierunków i form zagospodarowania przestrzennego z istniejącymi i projektowanymi formami ochrony przyrody, oraz w miarę możliwości eliminację tych kolizji,</p> <p>3. Udostępnienie do celów realizacji zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej wraz z określeniem sposobów korzystania obejmuje:</p> <p>1) Określenie bezkolizyjnych (w zakresie form ochrony przyrody i celów ich utworzenia) obszarów przeznaczonych w studium i miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na realizację potrzeb zabudowy mieszkaniowej i zabudowy zagrodowej (działki siedliskowe),</p> <p>2) Określenie zasad i sposób kształtowania form zabudowy kubaturowej w nawiązaniu do tradycji lokalnej,</p> <p>3) Doprecyzowanie zasięgu i przebiegu granic (na poziomie własności) stref funkcjonalnych Planu ochrony Parków – szczególnie tych związanych z realizacją zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej,</p>	<p>ZPKWŚ</p> <p>Wojewoda</p> <p>Gmina</p>

	<p>4) Skuteczne wyeliminowanie możliwości wprowadzenia zabudowy zagrodowej poza działkami siedliskowymi wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,</p> <p>4. Udostępnienie ma na celu eliminację kolizji między proponowanymi sposobami zabudowy i wykorzystania terenu a istniejącymi lub proponowanymi zgodnie z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami formami ochrony konserwatorskiej przez:</p> <p>1) Uzgadnianie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do proponowanych form osadnictwa, w celu stwierdzenia ewentualnych kolizji proponowanych kierunków i form zagospodarowania przestrzennego z wartościami kulturowymi objętymi lub kwalifikującymi się do objęcia ochroną konserwatorską,</p> <p>5. Realizacja inwestycji mieszkaniowych w przypadku konieczności zmian zapisów planu ochrony Parków oraz kontrola realizacji inwestycji obejmują:</p> <p>1) Przygotowanie projektów zmian zapisów Planu ochrony Parków w zakresie porządkowaniem osadnictwa. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy,</p> <p>2) W uzasadnionych przypadkach podejrzenia realizacji inwestycji w sposób niezgodny z celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody, zapisami planu ochrony parku, warunkami określonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin, w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w pozwoleniach na budowę Dyrektor Zespołu podejmuje czynności wyjaśniające i kieruje sprawę do właściwych organów.</p>	<p>Wojewódzki Konserwator Zabytków</p> <p>ZPKWŚ</p>
Udostępnienie terenu Parków dla celów rekreacyjno - turystycznych		
Obszary działań ochronnych od 1 do 6 i Strefy funkcjonalne od I do V (wraz z podstrefami).	<p>1. Udostępnienie terenu Parków do celów rekreacyjno- turystycznych odbywa się w oparciu o zapisy studium i miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Planu ochrony Parków, zapisy ustawowe (Ustawy o ochronie Przyrody) i decyzje organów i służb ochrony przyrody (szczególnie dotyczy rezerwatów przyrody).</p> <p>2. Udostępnienie ma na celu eliminację kolizji między proponowanymi sposobami prowadzenia rekreacji i turystyki a istniejącymi lub proponowanymi formami ochrony przyrody i obejmuje:</p> <p>1) Składanie wniosków do studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uwzględniających potrzebę realizacji funkcji turystycznych w gminie:</p> <p>a) składanie wniosków ma na celu stwierdzenie zgodności proponowanych kierunków i form zagospodarowania przestrzennego z celami ochrony i zakazami dotyczącymi istniejących i projektowanych form ochrony przyrody i zapisami Planu ochrony Parków,</p> <p>2) Identyfikację i ocenę przebiegu szlaków turystyki pieszej i rowerowej, tras wspinaczkowych, udostępnienia obiektów do wykorzystania rekreacyjnego np.: wspinaczki lub eksploracji (jaskinie):</p>	<p>ZPKWŚ, właściwe (zgodnie z posiadanymi kompetencjami) organy lub podmioty</p>

	<p>a) identyfikacja i ocena ma na celu sprawdzenie, czy przewidywana lokalizacja i sposób udostępnienia nie kolidują z udokumentowanymi wartościami przyrodniczymi obszaru, celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody, zapisami Planu ochrony Parku, określa jednocześnie chłonność terenu.</p> <p>b) identyfikacja i ocena może zawierać wytyczne szczegółowe, co do przedsięwzięć zabezpieczających środowisko przed degradacją lub minimalizujących zagrożenia,</p> <p>3) Umieszczanie tablic informacyjnych - właściwe (zgodnie z posiadanymi kompetencjami) organy lub podmioty opracowują i umieszczają tablice informacyjne związane z dopuszczalnymi sposobami korzystania z obszaru w odniesieniu do zapisów planu ochrony parku lub innych form ochrony występujących na jego terenie,</p> <p>4) Kontrolę realizacji inwestycji w terenie – w uzasadnionych przypadkach podejrzenia realizacji inwestycji turystycznych w sposób niezgodny z celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody, z zapisami planu ochrony, warunkami określonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin, w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w pozwoleniach na budowę Dyrektor Zespołu Parków podejmuje czynności wyjaśniające, powiadamiając odpowiednie organy,</p> <p>3. Określenie sposobu korzystania z terenu Parków ma na celu ujęcie w aktach prawa lokalnego zasad i sposobów organizowania i prowadzenia rekreacji turystyki przy jednoczesnym zapewnieniu braku kolizji z istniejącymi lub proponowanymi formami ochrony przyrody i obejmuje:</p> <p>1) Określenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego charakteru funkcji turystycznych przewidzianych do realizacji w całej gminie i na wybranych jej obszarach,</p> <p>2) Określenie dopuszczalnych, zgodnych z celami ochrony dla istniejących form ochrony przyrody form zagospodarowania turystycznego – turystyka pobytowa czasowa, budownictwo rekreacyjne, elementy zagospodarowania terenu – forma obiektów (wielkość, materiały),</p> <p>4) Inicjowanie i prowadzenie lokalizacji urządzeń obsługi ruchu turystycznego np.:– stałych miejsc palenia ognisk, szlaków turystycznych, parkingów itp.,</p> <p>5) Gmina, jako gospodarz terenu decyduje o potrzebie realizacji konkretnych inwestycji związanych z obsługą ruchu turystycznego. Podmioty zainteresowane realizacją takich inwestycji zgłaszają potrzeby w tym zakresie do właściwych terytorialnie gmin, które inicjują proces uzgodnieniowy,</p> <p>6) Realizację inwestycji w zakresie turystyki,</p> <p>7) Finansowanie inwestycji turystycznych na terenie Parków leży po stronie inwestora. W przypadku inwestycji turystycznych o znaczeniu ponadlokalnym inwestorzy i władze gminy poszukują możliwości dofinansowania z budżetu państwa, województwa oraz innych funduszy i fundacji celowych,</p> <p>8) Umieszczanie tablic informacyjnych, gmina w miarę potrzeb opracowuje i umieszcza tablice</p>	<p>Gmina</p>
--	--	--------------

	<p>informacyjne związane z dopuszczalnymi sposobami korzystania z urządzeń obsługi ruchu turystycznego,</p> <p>4. Określenie sposobu korzystania z terenu Parków ma na celu eliminację ewentualnych kolizji zagospodarowania turystycznego z prowadzoną gospodarką leśną, a także ostojami zwierzyny, stanowiskami gatunków chronionych i innymi wartościami przyrodniczymi, realizowane jest przez:</p> <p>1) Uzgadnianie lokalizacji inwestycji turystycznych – parkingów, przebiegu tras wspinaczkowych, szlaków turystyki pieszej i rowerowej w oparciu o Program Ochrony Przyrody obowiązujący dla danego Nadleśnictwa,</p> <p>5. Udostępnianie terenu Parków odbywa się według zasad udostępniania obiektów oraz w oparciu o badania wpływu na te obiekty użytkowania turystycznego.</p> <p>6. W celu prawidłowej z punktu widzenia celów dla jakich utworzono dany Park realizacji udostępnienia jego terenu dla celów rekreacji i turystyki może nastąpić zmian zapisów Planu ochrony Parku. Przygotowania projektów zmian zapisów Planu ochrony Parku dokonuje Dyrektor Zespołu. Przeprowadzenie procesu zmian odbywa się w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>	<p>Nadleśnictwo</p> <p>Instytucje naukowo – badawcze, stowarzyszenia i inne organizacje</p> <p>ZPKWŚ</p>
--	---	--

Tabela nr 4

Ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych

Strefa	Charakterystyka strefy	ustala się	nie dopuszcza się	dopuszcza się
Strefa I PRZYRODNICZA - decydująca o funkcjonowaniu obszaru	strefa obejmuje obszary, ciągi i punkty węzłowe, których istnienie zadecydowało o objęciu ochroną prawną tego właśnie fragmentu obszaru Wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej w postaci utworzenia parków krajobrazowych. W strefę wpisano tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym – istniejące formy ochrony przyrody, obszary dolin rzecznych o wysokiej bioróżnorodności, tereny o dużym nagromadzeniu form przyrodniczych charakterystycznych dla krajobrazu tego terenu. Ze względów funkcjonalnych strefę podzielono na dwie podstrefy.			
Podstrefa IA - obszary o wysokich walorach przyrodniczych	1) w skład tej podstrefy wchodzi obszary cenne przyrodniczo, do chwili obecnej nie poddane wysokiej presji turystycznej - wielkopowierzchniowe obszary łąk w dolinach rzek charakteryzujące się dużą bioróżnorodnością, szczególnie cenne enklawy leśne o naturalnym składzie gatunkowym, obszary nagromadzenia gatunków chronionych. 2) cel utworzenia podstrefy jest zachowawcza ochrona najcenniejszych pod względem przyrodniczym obszarów tej części Wyżyny. 3) preferowane kierunki zagospodarowania to utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu; ekstensywna gospodarka rolna – głównie hodowla realizowana w oparciu o istniejące łąki; ekstensywne zagospodarowanie turystyczne –	a) organizowanie systemu wywozu odpadów i utylizacji nieczystości poza strefą. b) utrzymanie lasów naturalnych w formie drzewostanów zachowawczych.	a) budowy i rozbudowy kubaturowych obiektów budowlanych. b) realizowania zabudowy zagrodowej poza działkami siedliskowymi wyznaczonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. c) prowadzenia linii napowietrznych przez tereny leśne i zespoły skałkowe. d) ruchu samochodowego z wyłączeniem istniejących dróg publicznych, dojazdu do posesji. e) lokalizowania obiektów obsługi ruchu turystycznego. f) lokalizowania obiektów sportowych. g) lokalizowania parkingów. h) biwakowania i palenia ognisk poza	a) liniowe inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym lub ich elementy, dla których nie istnieją możliwości lokalizacji poza strefą. b) liniowe inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu ponadlokalnym, których z przyczyn technicznych nie można realizować poza strefą. c) melioracje wodne gruntów po uwzględnieniu warunków wynikających z oceny oddziaływania na środowisko.

	ścieżki spacerowe, rowerowe, hippiczne. Ograniczanie zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej.		wyznaczonymi miejscami. i) lokalizowania obiektów wprowadzających dysharmonię w krajobrazie lub stanowiących dominantę, j) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym z wyłączeniem inwestycji liniowych, których z przyczyn technicznych nie można realizować poza strefą, k) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu lokalnym lub ich elementów dla których istnieją możliwości lokalizacyjne poza strefą, l) zalesiania łąk, pól i nieużytków poza granicą rolno – leśną, ł) wydobywania kopalin, m) organizowania imprez masowych.	
Podstrefa IB - obszary atrakcyjne turystycznie - rejon nagromadzenia walorów przyrodniczych i krajobrazowych charakterystycznych dla obszaru Parku	<p>1) tereny wyróżniające się nagromadzeniem form przyrodniczych charakterystycznych dla obszaru tej części Wyżyny – ostańców skalnych, jaskiń wąwozów, jarów oraz niskim stopniem zainwestowania – brakiem lub sporadyczną zabudową. Ze względu na występowanie wymienionych wartości przyrodniczych obszary te są bardzo atrakcyjne dla potrzeb turystyki i rekreacji, a przez to narażone na degradację.</p> <p>2) celem utworzenia strefy jest ochrona cennych elementów środowiska przyrodniczego poprzez tworzenie warunków racjonalnego korzystania z jego zasobów.</p> <p>3) preferowane kierunki zagospodarowania to utrzymanie lasów w dotychczasowym użytkowaniu, kontrolowane udostępnienie obszaru dla ruchu turystycznego poprzez:</p> <p>a) zwiększenie chłonności terenu dla wypoczynku czasowego – lokalizację urządzeń obsługi ruchu turystycznego – szlaków turystyki pieszej i rowerowej, stałych miejsc ogniskowych, tras wspinaczkowych oraz ścian wspinaczkowych, koszy na śmieci itp.</p> <p>b) porządkowanie ruchu turystycznego – lokalizacja parkingów na obrzeżach strefy,</p>	<p>a) organizowanie systemu wywozu odpadów i utylizacji nieczystości poza strefą.</p> <p>b) utrzymanie lasów naturalnych w formie drzewostanów zachowawczych.</p>	<p>a) lokalizowania kubaturowych obiektów budowlanych, w tym także zabudowy zagrodowej,</p> <p>b) rozbudowy istniejących obiektów kubaturowych, a także zmiany sposobu użytkowania tych obiektów i ich otoczenia w sposób odbiegający od zasad ochrony przyjętych dla tej strefy,</p> <p>c) prowadzenia linii napowietrznych przez tereny rezerwatów, tereny leśne i zespoły skałkowe,</p> <p>d) ruchu samochodowego z wyłączeniem istniejących dróg publicznych, dojazdu do posesji,</p> <p>e) budowy parkingów, z wyłączeniem wskazanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obrzeży strefy i bezpośredniego sąsiedztwa istniejących dróg publicznych,</p> <p>f) lokalizowania obiektów obsługi ruchu turystycznego,</p> <p>g) lokalizowania obiektów sportowych,</p> <p>h) biwakowania i palenia ognisk poza wyznaczonymi miejscami,</p> <p>i) lokalizowania obiektów</p>	<p>a) parkowanie pojazdów w miejscach wyznaczonych i oznakowanych jako parking,</p> <p>b) uprawianie wspinaczki na ubezpieczonych drogach wspinaczkowych z wyłączeniem obiektów chronionych na mocy odrębnych przepisów, dla których obowiązuje zakaz uprawiania wspinaczki.</p>

	umieszczanie tablic informacyjnych o szlakach turystycznych, miejscach noclegowych. 4) ograniczenie możliwości zainwestowania strefy obiektami budowlanymi.		wprowadzających dysharmonię w krajobrazie lub stanowiących dominantę, j) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym. k) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu lokalnym lub ich elementów, dla których istnieją możliwości lokalizacyjne poza strefą, l) wydobywania kopalin, f) organizowania imprez masowych.	
Strefa II - OCHRONY POŚREDNIE - zachowania powiązań przyrodniczych i krajobrazowych	strefa ochrony pośredniej charakteryzuje się umiarkowanym nagromadzeniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Pełni istotną rolę dla zachowania bioróżnorodności poprzez łączenie obszarów i punktów węzłowych. W obrębie tej strefy realizowane są powiązania i otwarcia widokowe, co ma znaczenie dla ochrony krajobrazu tej części Wyżyny. ze względu na nierównomierne nasilenie pełnionych funkcji strefę podzielono na dwie podstrefy			
Podstrefa IIA - obszary o wysokich walorach krajobrazowych	1) w skład strefy wchodzi szczególnie cenne obszary krajobrazu otwartego pól uprawnych oraz obszary charakteryzujące się dużym zróżnicowaniem rzeźby terenu. 2) celem utworzenia strefy jest zachowanie najcenniejszych fragmentów krajobrazu Wyżyny. 3) preferowane kierunki zagospodarowania to utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu rolnym i leśnym, wyznaczanie punktów i dróg widokowych, ograniczanie zagospodarowania mieszkaniowego i rekreacyjnego.	a) organizowanie systemu wywozu odpadów i utylizacji nieczystości poza strefą, b) utrzymanie lasów naturalnych w formie drzewostanów zachowawczych.	a) budowy i rozbudowy kubaturowych obiektów budowlanych, b) prowadzenia linii napowietrznych przez tereny rezerwatów, tereny leśne i zespoły skałkowe, c) realizowania zabudowy zagrodowej poza działkami siedliskowymi wyznaczonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, d) lokalizowania obiektów wprowadzających dysharmonię w krajobrazie lub stanowiących dominantę, e) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym, f) wydobywania kopalin.	a) parkowanie pojazdów w miejscach wyznaczonych i oznakowanych jako parkingi, b) uprawianie wspinaczki poza ubezpieczonymi drogami wspinaczkowymi z wyłączeniem obiektów chronionych na mocy odrębnych przepisów, dla których obowiązuje zakaz uprawiania wspinaczki, c) palenie ognisk poza wyznaczonymi miejscami z wyłączeniem obszarów, na których obowiązuje zakaz palenia ognisk wprowadzony na mocy odrębnych przepisów, d) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym, e) organizację imprez masowych, f) zakładanie stawów i hodowlę ryb.

<p>Podstrefa IIB - obszary o pośrednich wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, rejon poszukiwania rozwiązań w zakresie harmonizowania rozwoju obszaru</p>	<p>1) w skład strefy wchodzi tereny o niezidentyfikowanych lub bardzo zróżnicowanych wartościach krajobrazowych oraz tereny zabudowy wiejskiej. W strefie dopuszcza się działalność inwestycyjną związaną z funkcjonowaniem Parku oraz zaspokajaniem potrzeb jego mieszkańców. Warunkiem dopuszczenia inwestycji jest brak ich niekorzystnego wpływu na krajobraz i środowisko przyrodnicze.</p> <p>2) celem utworzenia strefy jest ochrona środowiska przyrodniczego z jednoczesnym udostępnieniem obszaru dla racjonalnego wykorzystania w celu zaspokojenia potrzeb rozwojowych mieszkańców.</p> <p>3) preferowane kierunki zagospodarowania to rozwój funkcji mieszkaniowej w strefie oraz wzmacnianie walorów środowiska poprzez:</p> <p>a) uporządkowane i intensywne zagospodarowanie turystyczne – lokalizacja obiektów obsługi ruchu turystycznego – parków wodnych, hoteli, restauracji, wypożyczalni sprzętu turystycznego, stadnin,</p> <p>b) organizację zespołów zabudowy rekreacyjnej z towarzyszącą infrastrukturą,</p> <p>c) wzbogacanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, zadrzewień alejowych,</p> <p>d) neutralizację negatywnego wpływu na środowisko istniejącego zagospodarowania terenu – wprowadzanie zadrzewień kępowych w otoczeniu kompleksów zabudowy, ujednolicenie formy architektonicznej obiektów budowlanych.</p>	<p>a) uwzględnienie w projektach budowy i modernizacji dróg pasów zadrzewień i zakrzewień.</p> <p>b) realizację budownictwa mieszkaniowego w sposób określony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.</p>	<p>a) realizowania zabudowy mieszkaniowej w sposób nie kompleksowy,</p> <p>b) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym z wyłączeniem inwestycji liniowych, których z przyczyn technicznych nie można realizować poza strefą.</p>	<p>a) budowę parkingów,</p> <p>b) lokalizację obiektów obsługi ruchu turystycznego i obiektów sportowych,</p> <p>c) uprawianie wspinaczki poza ubezpieczonymi drogami wspinaczkowymi z wyłączeniem obiektów chronionych na mocy odrębnych przepisów, dla których obowiązuje zakaz uprawiania wspinaczki,</p> <p>d) palenie ognisk poza wyznaczonymi miejscami z wyłączeniem obszarów, na których obowiązuje zakaz palenia ognisk wprowadzony na mocy odrębnych przepisów,</p> <p>e) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym,</p> <p>f) liniowe inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu ponadlokalnym,</p> <p>g) wydobywanie kopalin na powierzchni do 2 ha i w ilości nie przekraczającej 20.000 m³/rok,</p> <p>h) organizację imprez masowych.</p>
<p>Strefa III - AKTYWNOŚCI EKONOMICZNEJ I KONCENTRACJI OSADNICTWA</p>	<p>1) w skład strefy wchodzi obszary zabudowy wyróżniające się nagromadzeniem form architektonicznych charakterystycznych dla obszaru miast – duża gęstość zabudowy, budynki kilku – kondygnacyjne, utwardzone nawierzchnie ulic, placów i chodników, betonowe latarnie uliczne, kwietniki itp.</p> <p>2) celem utworzenia strefy jest koncentracja usług ponadpodstawowych.</p>			<p>a) budowę parkingów,</p> <p>b) lokalizację obiektów obsługi ruchu turystycznego i obiektów sportowych,</p> <p>c) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym,</p> <p>d) liniowe inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu ponadlokalnym,</p>

	3) preferowane kierunki zagospodarowania to rozwój funkcji miejskiej, głównie w zakresie usług ponadpodstawowych- centrów rozrywki, handlu, informacji turystycznej.			e) wydobywanie kopalin na powierzchni do 2 ha i w ilości nieprzekraczającej 20.000 m ³ /rok, f) organizację imprez masowych.
Strefa IV - DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH I ZAPOBIEGAWCZYCH ORAZ BUDOWY POWIĄZAŃ	jest to strefa nakładająca dodatkowe uwarunkowania funkcjonalne na fragmenty opisanych wcześniej stref. Obejmuje obszary wymagające podjęcia specjalnych działań podkreślających charakter i najcenniejsze elementy strefy, bądź zmierzających do likwidacji niekorzystnego oddziaływania strefy na otoczenie. ze względów funkcjonalnych strefę podzielono na dwie podstrefy			
Podstrefa IVA - obszary wzmocnienia wartości kulturowych	1) strefa obejmuje rejon charakteryzujący się dużym nagromadzeniem wartości kulturowych – ruiny zamków, obszary nagromadzenia zabytków etnograficznych, zabytkowe zespoły urbanistyczne itp. oraz obszary powiązań pomiędzy tymi elementami. Strefa charakteryzuje się występowaniem zagrożeń dla wartości kulturowych powodowanych przez różne czynniki – przede wszystkim przez wprowadzanie elementów obcych kulturowo, zamykanie powiązań kulturowych oraz niszczenie samych obiektów. 2) celem utworzenia strefy jest ochrona walorów kulturowych poprzez ich zachowanie i rewaloryzację. 3) preferowane kierunki zagospodarowania są zależne od strefy podstawowej, na którą nakłada się niniejszy obszar, realizowane z poszanowaniem istniejących walorów kulturowych, w miarę możliwości podkreślające te walory.	a) prowadzenie nadzoru archeologicznego przy prowadzeniu robót ziemnych związanych z budową fundamentów pod obiekty kubaturowe. b) organizowanie systemu wywozu i utylizacji odpadów poza strefą.	a) lokalizowania zabudowy lotniskowej, b) lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych o znaczeniu ponadlokalnym.	a) budowę parkingów, b) lokalizację obiektów obsługi ruchu turystycznego i obiektów sportowych, c) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym, d) organizację imprez masowych.
Podstrefa IV B - obszary ograniczania negatywnego oddziaływania na otoczenie	1) w skład strefy wchodzi obszary nieuporządkowanej lub „dzikiej” zabudowy lotniskowej, „dzikie” wysypiska odpadów, składowiska złomu, tereny wymagające rekultywacji, bariery widokowe i inne elementy negatywnie oddziałujące na otoczenie. 2) celem utworzenia strefy jest porządkowanie zagospodarowania przestrzennego obszarów			a) budowę parkingów, b) lokalizację obiektów obsługi ruchu turystycznego i obiektów sportowych, c) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym, d) liniowe inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu

	<p>wywierających negatywny wpływ na otoczenie.</p> <p>3) preferowane kierunki zagospodarowania są zależne od strefy podstawowej, na którą nakłada się niniejszy obszar, realizowane w celu ograniczenia czynników negatywnie oddziałujących na środowisko.</p>			<p>ponadlokalnym,</p> <p>e) wydobywanie kopalin na powierzchni do 2 ha i w ilości nieprzekraczającej 20.000 m³/rok,</p> <p>f) organizację imprez masowych.</p>
Strefa V - STREFA POTENCJALNYCH KONFLIKTÓW	<p>wyznaczona w oparciu o odrzucone wnioski gmin. Rozwiązania konfliktów w trakcie obowiązywania planu ochrony w procedurze zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.</p>			

LEGENDA

Skala 1:10 000

Granica Parku Krajobrazowego

Granica Obszaru Chronionego Krajobrazu

Granica województwa

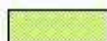

Granica gminy

Obszar 1 Krajobraz quasinaturalny - obszar ochrony ścisłej o minimalnej ingerencji człowieka.

Obszar 2 Krajobraz półnaturalny - obszar przyrodniczy, decydujący o funkcjonowaniu terenu Parków.
Strefa I Przyrodnicza decydująca o funkcjonowaniu obszaru.

Obszar 2 A obszary o wysokich walorach przyrodniczych.
Podstrefa I A - obszary o wysokich walorach przyrodniczych.

Obszar 2 B obszary atrakcyjne turystycznie - rejon nagromadzenia walorów przyrodniczych o krajobrazowych.
Podstrefa I B - obszary atrakcyjne turystycznie - rejon nagromadzenia walorów przyrodniczych i krajobrazowych charakterystycznych dla obszaru Parku

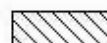

Obszar 3 Krajobraz zharmonizowany - obszary o wysokich walorach Krajobrazowych.
Podstrefa II A obszary o wysokich walorach krajobrazowych.

Obszar 4 Krajobrazowy - nieharmonijny.

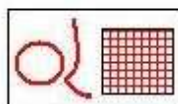
Obszar 4 A obszary o pośrednich wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, rejon poszukiwania rozwiązań w zakresie harmonizowania rozwoju obszaru.
Podstrefa II B - obszary o pośrednich wartościach przyrodniczych i Krajobrazowych rejon poszukiwania rozwiązań w zakresie harmonizowania rozwoju obszaru.

Obszar 4 B obszary wzmacniania wartości kulturowych
Podstrefa IV A - obszary wzmacniania wartości kulturowych.

Obszar 5 Krajobraz zurbanizowany - obszar aktywności ekonomicznej i koncentracji osadnictwa działania naprawcze i zapobiegawcze oraz budowy powiązań.
Strefa III - aktywności ekonomicznej i koncentracji osadnictwa.
Strefa IV B - działań naprawczych i zapobiegawczych oraz budowy powiązań.

Obszar 6 Krajobraz zdegradowany - obszar ograniczenia negatywnego oddziaływania na otoczenie.
Podstrefa IV B - obszary ograniczania negatywnego oddziaływania na otoczenie.

Strefa V - strefa potencjalnych konfliktów.

